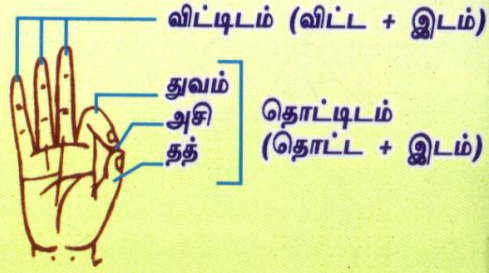

9வது பாடல்
சின்முத்திரை (தத்வமசி)

மும்மலம் வேறுபட்டொழிய மொய்த்துபார்
அம்மலர்த் தாள் நிழல் அடங்கும் உண்மையை
கைம்மலர்க் காட்சியால் கதுவ நல்கிய
செம்மலை அலது உளம் சிந்தியாதரோ

- திருவானைக்கா புராணம்

கணபதி பதிப்பகம்

1/349, திருப்பூர் குமரன் தெரு, பாடியநல்லூர், சென்னை-600 052.

அனுகூல முனிவர் அருளிச்செய்த

பரமானந்த தீபம்

மூலமும் உரையும்

ஓம்

தத் சத்

பரப்பிரம்மனே நம:

சற்குரு நாதன் துணை

அனுகூல முனிவர் அருளிச்செய்த

பரமானந்த தீபம்

(மூலமும் உரையும்)

உரையாசிரியர்

ஜவஹர் சுவாமிகள்

28.02.2010

பாடிய நல்லூர், சென்னை,
விபு வித்யா பீட முன்றாம் ஆண்டு
நிறைவு விழாவின் போது வெளியிடப்பட்டது

அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்ற நான்கு விதமாய் புருடார்த்தத்தில் வீடு பேறு என்கின்ற மோட்சமே அனைவராலும் விரும்பப்படுகின்ற முடிவான நிலையாகும். இவற்றில் அறம் பொருள் இன்பம் என்பதைப் பற்றி திருவள்ளுவர், ஔவையார் இன்னும் பல மகான்களால் எழுதப்பட்டும் அதற்கு பல பெரியோர்களால் அந்தந்த காலத்திற்கு உரியவாறு விளக்க உரைகள் எழுதப்பட்டும் வந்திருக்கின்றன என்பது யாவரும் அறிந்த விஷயமாகும்.

வீடு என்பது எதனைக் குறிக்கின்றது அதன் உண்மையான பொருள் என்ன என்பதில்தான் பலருக்கும் குழப்பம் அல்லது சந்தேகம். இதனைப்பற்றி புத்தம், சமணம், நியாயம், வைசேஷிகம், சாங்கியம், பதஞ்சலியோகம், சைவம், வைணவம், சாக்தம், கௌமாரம், விக்கிணேசம், லோகாதயம், மீமாஞ்சை முதலானவைகள் அவையவை கொண்ட நிலைக்கு ஏற்ப வகுத்துச் சென்றுள்ளன. அதனை மக்கள் அவரவர் புத்திக்கு ஒப்ப ஏற்றுக்கொண்டு அவைகள் கூறும் நெறியில் கடைப்பிடித்து வாழ்ந்து வருகின்றர் என்பதும் நம் எல்லோருக்கும் தெரிந்த ஒன்றே.

ஆதிசங்கரரே முதன்முதலாக அத்துவிதம் என்ற கொள்கையை ஆராய்ச்சி மூலமாக புத்தி பூர்வமாக உண்மைப் பொருளின் விளக்கத்தை பிரம்ம சூத்திரத்திற்கு பாஷ்யம் எழுதியதன் மூலம், அதனைச் சகலரும் ஆய்ந்து உணர்ந்து சர்வதுக்க நிவர்த்தி, பரமானந்த பிராப்தியே அந்த வீடு என்பதே மோட்ச நிலையாம் மற்றவை அல்ல என்று அருளினார். அதன் வழியில் ஸ்ரீவித்தியா ரண்யர், நிச்சலதாசர், விவேகானந்தர் போன்ற பல மகான்கள் இப்பூமியில் அவதரித்து ஆதி சங்கரர் மொழிந்த

உண்மையை ஆய்வு மூலமாக அனைவரும் ஏற்றுக் கொள்ளும்படி நிலை நிறுத்தினர்.

இவ்வழியில் வந்த மகான்களில் ஒருவரான அனுகூல முனிவரும் தமிழ் மொழியில் மிகவும் அழகாக அத்துவிதக் கருத்துக்களை எளிய நடையில் மந்தரும் உணருமாறு "பரமானந்த தீபம்" என்ற பெயரில் பாடல்களாக இயற்றி அருளியிருக்கின்றார். இதற்கு விளக்க உரை நிச்சயமாக தேவையே இல்லை. ஏனெனில் இதன் கண் உள்ள பாடல்கள் அனைத்தும் மிகச் சுலபமாய் புரியும்படி உள்ளது என்பதனை இதனைக் கண்ணுறும் அனைவரும் உணர்வர். இருப்பினும் இதற்கு ஒரு பொழிப்பு உரை இருப்பின் இப்பாடல்களை படிப்பதோடு மட்டுமல்லாமல் மனனம் செய்து நிதித்தியாசனம் பெற உதவிகரமாய் இருக்கும் என்று கருதிய மெய்யன்பர்களின் வேண்டுகோளிற்கு இணங்க இதற்கு கைவல்யம், சசிவன்ன போதம், நாநா சீவவாதக்கட்டளை, விசாரசாகரம், பஞ்சதசி முதலான அத்வைதத்தை பிரதிபாதிக்கிற சாத்திரங்களின் துணையோடு அபேத பரமாகவும் விரிக்கின் பெருகும் என்பதால் சிறுசிறு விளக்கங்களாகவும் எம்மால் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இதனை கண்ணுறும் அன்பர்கள் இதில் ஏதேனும் குற்றம் குறைகள் இருப்பின் அவ்வெனது அறியாமையை மன்னித்து பொறுப்பார்களாக.

13-02-2010

ஜவஹர் சுவாமிகள்

கடவுள் வணக்கம்

ஆணைமுகன் ஆறுமுகன் அம்பிகை பொன்னம்பலவன்
ஞான குரு வாணியை இள் நாடு.

பொருள் வணக்கம்

இலகமுதற்பொருளை இம்பர்க்கு இணர்வர்தாம் பொருளை
ஓத்ய வேதாகமத்தின் இச்சயினுட்பொருளை
பலகலை பொருள்முடிவின் முடிவான பொருளை
பற்றற்பற்றிய பெரியோர் பரவிய வான்பொருளை
அலைதவலை நுரை கடலில் இத்ததுகுங்குமாபோல்
அக்லாண்டம் இத்ததுகுங்கும் அதுன் மூலப்பொருளை
இலகிய சற்குருவாகி யானாகும் அப்பொருளை எங்குமாம்
பரம்பொருளை யாமும் ஏத்துதுமே.

குரு துதி

தாயினும் இரங்கி எந்தனை வந்தாண்டருள்
ஞாயவன் சரணமே சுமக்க என்றலை
வாய் துதிசெயக் கரமலர்கள் துய்த்தொழ
நேயமோடு அனுதின நனைக நெஞ்சமே.

ஐயனே எனது இள்ளே நீன்று அனந்தசன்மங்கள் ஆண்ட
மெய்யனே இபதேசிக்க வெள் வந்த குருவே போற்றி
இய்யவே முக்தி நல்கும் இதவக்குவர் இதவ் நாயேன்
செய்யுமாறு ஒன்றும் காணென் திருவடி போற்றி போற்றி.

ஞானியின் பெருமை

புணர்ந்த பாவ மெலாம்பர யூரணம்
இணர்ந்த ஞான விழிபட ஒகமே.

ஞானியை நரன்கரன் எனா(து)ஒழிக
ஞாலம் இ(ய்ய) நாதன் அருளா(ம்)
மேனியது கொண்டு தனை நல்கவரும்
என்று அறையும் வேதமுடிவே

நசனா(ம்) ஞானி இருந்துள் விடத்தே

இருப்பது முக்த்தான் அங்கத்

தேசிகள் ஏவல் செய்பவன் கால்

என்சென்னியல் இருப்பது மன்ன

மாசீலாப் பரம ஞானியா(ம்) முனக்கு

மகேசனும் ஒப்பவன் மதிக்கல்

ஆசீலா அரியும் ஒப்பவன் நானும்

ஒப்பவன் ஏவா ஒப்பாரே.

ஞாலம்இண்டவன் தலைமீசைகமப்பன்

மெய்த்ஞான வேண்டுகிறதல்லாம்

ஆலம்இண்டவன் அவன்ப(ன்)னே

தீருவன் அவனடித் துகட்கன்றோ

சீலமன்னரு(ம்) மற்றுளதேவரும்

தீசைதீசை பணிந்துஒத்தக்

கால்இரண்டையும் தலைமீசை

வைரியனக் கழறுவன்கமலத்தோன்.

குரு பாதகமல வணக்கம்

சீர்மிது நாகவேட்டின் கண் சமாத் கொண்டமர்ந்து
 அருள்புர்பவராம் சிமலானந்தகுருவும்
 ஏற்றம்மிது சென்னையம்பதியில் சிவதர்த்து தங்குநாதர்புகழ்
 எண்ணிசை பரப்பியவராம் லட்கமணானந்தகுருவும்
 ஓர்மொழியுட் கருத்தை நூதன விவேகியுள்ளந்து
 டீனரச்செய்தவராம் கருணானந்த குருவும்
 ஈர்த்திதம்மையாட்கொண்ட வேதாந்த விஞ்ஞான சீவன்முத்தனாம்
 ஏழுமலையானந்தகுருவும் நுணை நுணையிரோ.

அடியார் வணக்கம்

காலான பல்வித சற் கன்மங் களுக்கெல்லாம்
 மேலான மெய்க்ஞான விந்தலத்தின்-பாலான
 மெய்யடியாரைத்தொழுவேன் வேதாந்த கீர்த்தனங்கள்
 செய்யமத்யோங்கத்தெளந்து

ஆக்கியோன் பெயர்

சீர்வெருகும் தீர்க்கபுர நந்தகேசன்
 திருக்கோயில் நந்தக்கூத்த கீழ்ப்பாலாகப்
 பார்வெருகு மாதவத்தைப் புரந்துமேவும்
 பரவுடைய அனுகூல முன்வன்என்போன்
 ஓர்வெருகும் தமிழ்ப் பரமானந்ததீபம்
 என்றுடீரைத்தான் இந்நூலை ஒதினோர்கள்
 பேர்வெருகு சீவெருமான் தானைப்பற்றுப்
 பேரீஸ் வீடனைப் பெறுவார்தாமே.

ஓம்

தத் சத்

பரப்பிரம்மனே நம:

பரமானந்ததீபம்

நேரிசை வெண்பா

தந்தைதா யாவானுஞ் சார்கதியிங் காவானும்
 அந்தமிலா இன்பநமக் காவானும்-எந்தனுயிர்
 தானாகு வானுஞ் சரணாகு வானும்அருட்
 கோணாகு வானுங் குரு

நூல்

அஞ்செழுத்தின் உருவாகி அறிவு மாகி
 ஆதிநடு ஈறாகி அநாதியாகி
 செஞ்சடையிற் கொன்றை தும்பை அணிந்தோ
 னாகித் தேனாகிப்பாலாகி செகம் ஏழாகி
 மஞ்சல வங்குழல் உமையோர் பாகனாகி
 மகிழ்ச்சியுட் னெனையாண்ட குருவுமாகி
 வஞ்சமறத் தொழுமடியார் உளத்தின் மேவும்
 வளளல் தனைப்புக்கழந்தேத்தி வணங்குவாமே. (1)

நமசிவாய என்னும் பஞ்சாட்சரமே தனது உருவமாகி,
 ஒளியுமாகி, முதலும் முடிவும் நடுவுமாகி, (அநாதியாகி)
 ஆரம்பம், நடு, முடிவுமின்றியவனுமாகி, கொன்றைத்
 தும்பைப்பூ மாலையை சடையில் அணிந்தவனும், தேனாகி,
 பாலாகி, ஏழு உலகமாகி, உமையை ஒருபாகத்தில்
 வைத்திருப்பவனுமாகி, வஞ்சமில்லா அடியார்களின்
 உள்ளத்தில் குடியிருப்போனுமாகிய சிவபெருமானைப்
 போற்றி வணங்குவாமே.

மால் அபனாய் உருத்திரனாய் மகேசனாகி
மன்னு சதாசிவமாகி வானோராகிக்
காலமொரு மூன்றினுமாய் முனிவோராகிச்
ககன முதற் பூத பௌதிகமுமாகிச்
சீலமுடன் தொழும் அடியார்க்கு எளியோனாகித்
திரைகடலாய் மறைமுடிவாய்ச் சிறியேற்கு அன்பாய்
மேலும் அருட்குருவடிவாய் வந்தாட்கொண்ட
மெய்ப்பொருளை உளத்தில் வைத்துக்கருது வாமே. (2)

விஷ்ணு, பிரம்மா, ருத்திரன் மகேசன் சதாசிவன்
தேவர்கள் மூன்று காலம் முனிவர்கள் ஆகாயம் வாயு
அக்கினி நீர் நிலமாகிய பூத பௌதிகங்கள்
முதலியவைகளாயும், சுத்தமான பக்தியோடு தொழுகின்ற
அடியார்களுக்கு சுலபமாய் அடையப்படுபவனாயும்,
அலைகடலாயும், வேதத்தின் முடிவாயும், சிறியவனான
என்னிடம் அன்புடையவனாய், அருளுகின்ற குருவடிவமாய்
வந்து என்னை ஆட்கொண்ட உண்மைப் பொருளாயுமுள்ள
சிவத்தை மனதில் என்றும் நினைத்திருப்போமே.

எவ்வுயிரும் எப்பொருளும் படைத்த கோமான்
எங்கும்ஒன்றாய் நின்றிலங்கும் செம்பொற்சோதி
இவ்வுலகில் அன்புடனே அர்ச்சித்து ஏத்தும்
எளியோர்கள் அனுதினமும் கருதிச்செய்த
பவ்வமெல்லாம் பற்றறுக்கும் கருணைக்கண்ணன்
பார்வதியோர் பாகம் வைத்த வேதநாதன்
திவ்வியப் பொன்தாள் இரண்டும் கருத்திலநோக்கித்
தினந்தினமுந் துதித்துஇறைஞ்சிப் போற்றுவாமே. (3)

அனைத்து சீவராசிகளையும் படைத்த மன்னன். எங்கும்
நிறைந்திருக்கின்ற சோதி. இவ்வுலகில் அன்போடு உனது
நாமத்தை அனுதினமும் பூசிக்கின்ற எளியோர்க்கு
நீர்க்குமிழியான ஆசைகளை அறுக்கும் கருணையுடைய

முக்கண்ணன் பார்வதியை இடப்பாகம் வைத்துள்ள
வேதத்தின் தலைவன், அவனது பாதத்திருவடிகளை மனதில்
தியானித்து தினந்தோறும் போற்றி வணங்குவாமே.

எல்லார்க்கும் பரமசிவன் துணையாமாகில்
எவ்வுயிர்க்கும் அவனருள் சேர்ந்திருக்கு மன்றோ
பொல்லார்க்கும் இயற்கை கெட்புரிந்திடாமல்
பொறிவழியில் மனம் பொருந்திச் சுழன்றிடாமல்
நல்லோர்க்கும் பெரியோர்க்கும் எளியோர்க்கும்
நாள்தோறும் இரக்கம் உண்டாய் நடப்பாயாகில்
பல்லோர்க்கும் உயிர்க்கு உயிராய் இருக்கும்
எங்கோன் பரிவினோடு கருணைஅருள் பாலிப்பானே. (4)

சகல சீவர்களுக்கும் பரமசிவன் துணையாமெனில்
அனைத்து உயிர்களுக்கும் அவனருள் சேர்ந்திருக்கும்
அல்லவா. பொல்லாதவர்க்கும் தீமைகள் புரிந்திடாமல்
இந்திரியங்களின் வழியில் மனத்தை அலையவிடாமல்
நல்லவர்கள், மூத்தோர்கள், வலிமை இன்றியவர்கள்
முதலானோரிடம் எப்போதும் இரக்கத்தோடு
நடந்தாயானால், சகல சீவர்களின் உயிருக்கு உயிராய்
இருக்கின்ற சிவபெருமான் கருணையோடு உனக்கு அருளைக்
கொடுப்பான்.

புலைகளோடு கொலைகளவு கள் காமத்தைப்
புந்திதனில் கருதாமல் நிற்பாயாகில்
மலைமகளோர் பாகனுந்தன் வசமாய்நிற்பான்
மாதவமும் நிலைக்கும் இந்தவழி நில்லார்க்கு
அலைகடலில் துரும்பதுபோல மனம் தள்ளாடும்
அறிவுதனக்கு ஆனிவரும் அதுவல்லாமல்
நிலைதவறும் எழுபிறப்பும் நீங்காதென்றே
நீள்நிலத்தில் அருமறைகள் ஓதும் பாரே. (5)

மாமிசம் கள் காமம் கொலை களவு ஆகிய பஞ்சமாபாதகங்களை புத்தியில் நினையாது நிற்பாயானால், இமயவன் மகளான பார்வதியை இடப்பாகம் வைத்துள்ள சிவன் உன்வசத்தில் இருப்பான். தவங்கள் நிலைக்கும். இந்த வழியில் நில்லாதவர்க்கு கடல் அலையில் போட்ட துரும்பினைப் போன்று மனம் சலிக்கும். மெய்ப்பொருளை அடைய தடைகள் வரும். அதுமட்டுமல்லாமல் சிவ நிலையினை அறியாமலேயே வந்துகொண்டே இருக்கின்ற பிறவிகள் நீங்காது என்று வேதங்கள் கூறும்.

ஆணவகாமிய மாயைமலம் ஓர்மூன்றும்

அடுத்தறிவைக் கெடுக்கும் அதை அகற்றப்போமோ
சாணளவுக்கேறி வந்தால் முழுத்துக்கப்பால்

தாழ்த்திவிட்டுத் தனக்காளாய்ப் படுத்துக் கொள்ளும்
வாணிபர் செய்தொழிலதுபோல் கருத்தால் நோக்கி
மல(ம்)மூன்றும் புசிப்பறவே நிற்பாயாகில்

ஆணவ மும்மலம் அகலும் பரமானந்த

அமுதருந்தி வாழ்ந்து சுகித்திருக்கலாமே.

(6)

ஆணவம் காமியம் மாயை என்னும் மும்மலங்களும் அறிவினைக் கெடுக்கும். அவற்றை நீக்க முயற்சித்து சிறிதளவு முன்னேறினாலும் மீண்டும் மலத்தில் தள்ளிவிட்டு விட்டு தன்னிடத்தே சீவர்களை பாசத்தில் கட்டிப்போடும். வியாபாரிகள் தனது தொழிலில் லாபம் கருதி எவ்விதமாய் சிரத்தையோடு இருக்கின்றார்களோ அவ்விதமாய் சிரத்தையோடு இருப்பாயாகில், இந்த மூன்று மலங்களையும் உண்ணாமல் நிற்பாயானால் ஆணவம் முதலான மும்மலங்களும் அகன்று விடும். பரமானந்த அமிர்த்தத்தினை அருந்தி, வாழ்ந்து, நீயும் சுகமாயிருக்கலாமே.

தன்னரசு நாடுவிட்டுக் காடுபாய்ந்து

தனிதொன்றி பசுவாகிப் பாசத்தாலே

பொன்னை மண்ணைப்பெண்ணை நிதந்தேடித்தேடிப்
பொய்யுடலுக்கு இன்பதுன்பம் வேண்டி வேண்டி
மின்னனையா கொங்கையைச் சுண்டேங்கித்தாங்கி
விருப்புவெறுப்புற்றமிழ்ந்து விரகால் வெந்தே
தன்னுடைய பதியறியத் திறமில்லாமல்
தயங்கினார்கள் எண்ணிறந்த கோடியாமே.

(7)

தனது தேசம் இடம் விட்டு காட்டில் சென்று
தனிமையில் (ஏகாந்தத்தில்) வாழ்ந்திடாது, சிதாபாசனாய்
பந்தத்தினாலே திரவியம், சொத்து, பெண்
முதலானவைகளில் ஆசை வைத்து தினந்தோறும் தேடியும்,
இக்கற்பித உடலுக்கு சுக துக்கங்களை வேண்டி பெண்ணின்
அழகைக் கண்டு ஏங்கி தூங்கி விருப்பு வெறுப்புற்று
தாபத்தில் வெந்தும், இறை என்னும் பொருள் துரியமே என
(சிவமே தான் என்பதை) அறியத் திறமில்லாமல்
இவ்வுலகினில் வாழ்பவர்கள் கணக்கற்றவர்கள் தாமே.

முன்னாளில் தன்னைமறந்து இச்சைக் காளாய்

மூலத்தில் ஆங்கார வடிவாய்த் தோன்றி
எந்நாளும் திகைப்பூண்டு மிதித்தாற் போல

என்னதென்றும் யானென்றும் இழிவுற்று ஏங்கித்
தன்னாலே தான் கெட்டால் மன்னுளாடும் தம்பிரான்

என்செய்வான் அவன் பொற்றாளைப்

பன்னாளும் பூசித்தால் குருவாய்த் தோன்றிப்

பக்குவத்தில் தன்னை அறிவிப்பான் அன்றே.

(8)

பூர்வத்தில் தன் உண்மை நிலையை மறந்து ஆசைகளில்
அமிழ்ந்து, அகங்காரமே தான் என்றும் திகைப்பு
பூண்டானது மிதிபட்டால் வருகின்ற சப்தம் போல
எப்போதும் 'நான்' 'எனது' என்று தாழ்வுற்று ஏங்கியும்
தன்னாலே தான் கெட்டால் பொற்சபையில் நடமிடும்
தில்லை அம்பலத்தோன் என்செய்வான். அவனது

பொற்பாதத்தை பலகாலும் பூசித்தால் குருவாய்த் தோன்றி அவரவர் பக்குவத்தில் தன்னை அறிவிப்பான்.

தொட்டிடமும் விட்டிடமும் சொல்லிக் காட்டி

தோற்றம்ஒடுக்கம் இரண்டும் விரித்துக் கூட்டி
சிட்டரிடப் பக்குவத்தைச் சுற்றிப் பார்த்து

திருவருளைக் கொடுக்க வல்லோன் ஆசானாகும்
இட்டதொரு கட்டளைக்குப் பதில் சொல்லாமல்

இன்பதுன்பம் இரண்டினுக்கும் இடம் கொடாமல்
சட்டமுடன் விட்டிடத்தில் நிடை யோகம்

சாதிக்கும் உத்தமர்கள் சிட்ட ராமே. (9)

ஜனகாதி முனிவர்களுக்கு தெட்சிணாமூர்த்தி குரு வடிவமாய் தோன்றி சின் முத்திரையை [பெருவிரலோடு ஆள்காட்டி விரலைத் தொட்டு (சிவத்தோடு சேவ ஐக்கியம்) தொட்ட இடமாகவும் மற்ற மூன்று விரல்களையும் ஒன்றினை ஒன்று தொடாதவாறு தனித் தனியாகக் காட்டுதல் (ஆணவம் மாயை கன்மம் என்னும் மும்மலம்) விட்ட இடமாகவும்] காட்டி ஆரோபம் அபவாதம் இரண்டையும் சொல்லி, சீடனின் பக்குவத்தை(நித்திய அநித்தியப் பொருள்களைப் பற்றி விசாரித்தல்; இம்மையிலும் மறுமையிலும் சுக போகங்களில் ஆசையின்றி இருத்தல்; சமம், தமம், விடல், சகித்தல், சமாதானம், சிரத்தை என்கின்ற சமாதி ஷட்க சம்பத்தினை அடைந்த வனாயிருத்தல்; முக்தியில் விருப்பமுடையவனாயிருத்தல் ஆகியவைகளை) சோதித்து திருவருளைக் கொடுக்க வல்லோன் குருவாகும். குருவின் ஆணையைத் தலைமேல் ஏற்று சுக துக்கங்களுக்கு இடம் கொடாமல் உறுதியுடன் விட்ட இடத்தில் (மலங்கள் ஒடுங்கிய நிலையில்) நிருவிகற்ப சமாதியில் இருப்போர் சீடர்களாகும்.

எனதென்றும் யானென்றும் விருப்புற் றென்றும்
என்னுடலம் பருத்ததென்றும் இளைத்த தென்றும்
தன்னுடலைத் தானென்றும் மதிக்கையாலே

தன்ம பாவம் இருவினையும் துணிவாய்த் தேடிப்
பின்னுமுடல் எடுப்பதற்கே கார்த்தாவாகிப்

பிறவி விடாய் கொண்டுமுன்ற நெஞ்சே கேளாய்
நின்னுடலைப் பகுத்தறிந்து வேறாய்க் கண்டு

நின்னறிவைத் தானாக நேசிப் பாயே.

(10)

நான் என்றும் எனது என்றும் ஆசையுற்றேன் என்றும் எனது உடம்பு பருத்தது அல்லது இளைத்தது என்றும் தன் உடம்பினையே நான் என்றும் கூறுகின்றதால் பாவ புண்ணியமும் நல்வினை தீவினையும் தேடிப் பின்னும் உடல் எடுப்பதற்கு கார்த்தாவாகி பிறவி வேட்கை கொண்டு அலையும் மனமே கேட்பாயாக. உனது உடலைப் பகுத்து அறிந்து அது உன்னில் வேறு என்று பார்த்து உனது அறிவை தான் என்று நேசிப்பாயே.

அன்னைதந்தை துணைவர்கூற்றம் பெண்டிர்மக்கள்

அச்சமட்டம் தொட்டிமுத்தம் ஆடுமாடு

நன்னிதியும் கன்னலுடன் செந்நெற்கெல்லாம்

நான் எனதென்றலைக் கணுற்றுக் கவலைக்காளாய்

என்னசெனனம் எடுத்தலுத்தாய் நெஞ்சே கேளாய்

இனியேனும் சுருதியுகதி நெறியுடொன்றித்

தன்னை இன்னாரென்று அறிந்தே அனுபோகித்தால்

சம்சாரத்துக் கெல்லாம் வெளியாங்காணே.

(11)

தாய் தந்தை நண்பர் உறவினர் மனைவி புத்திரர் வீடு வாசல் ஆடுமாடு பணம் கரும்பு நெல் இவற்றையெல்லாம் எனது என்று நினைத்து கவலைப்படுகின்றாய். என்ன பிறவி எடுத்தாய் மனமே கேளாய் இனியேனும் சுருதி(வேத சாத்திரங்கள்) யுத்தி

வழியில் சென்று தன்னை சிவ சொரூபமாகவே அறிந்து அனுபவத்தை அடைந்தாயானால் பிறப்பு இறப்பைக் கொடுக்கும் பிறவித் துக்கம் அனைத்தும் வெளிப்பட்டு நீங்கும் காண்பாயாக.

முத்திபெறும் வழியேது யானார் எந்தன் மூடபவம்
துலையும் வகையேதோ வென்று
பத்தியுடன் அருட்குருவின் சந்நிதானம் பணிவிடை
செய்து ஒழுக்க முண்டாய் விசாரித்தன்பாய்
உய்த்துணர்ந்து நடுவணை இக்கணப் போதேனும்
உற்று (உ)ளக்கண் மாறாமல் பார்த்தாயானால்
சத்தொடு சித்தானந்த வடிவாய் எங்குந்
தானாகி நின்ற பதம் பெறுவர்தாமே. (12)

முக்தி அடையும் வழி ஏது? நான் யார்? எனது
அறிவற்றதான பிறவி நீங்கும் வகை ஏதோ? என்று
பத்தியுடன் அருட் குருவிற்கு பணிவிடைகள் செய்து அதன்
காரணத்தால் நல் ஒழுக்கம் உண்டாகி ஆராய்ந்து அன்பால்
உணர்ந்து இருதயக்கமலத்தில் இருப்போனை மனவிழியால்
பார்த்தாயானால் சச்சிதானந்த வடிவமாய் எங்குந் தானாய்
இருக்கின்ற நிலை பெறலாம்.

ஆவியுடல் பொருள் மூன்றும் தத்தமென்றே
அருட்குருவின் சன்னிதியில் சித்தமாக
மேவியளித்து அறியுண்மைப் பொருளைப்பற்றி
மெய்தவத்தின் மிக்கோராய் நிற்கு நல்லோர்
பாவை யரோடு இல்லறத்தில் வாழ்ந்திட்டாலும்
பரிவில் நெடுந்துறவறத்தோ டிருந்திட்டாலும்
பூவுலகில் ஒட்டியும் ஒட்டாமலும் வேறாய்ப்
புளியோடு பழம்போல் ஒத்திருப்பர் தாமே. (13)

உடல் பொருள் உயிர் மூன்றும் குருவிற்கு அர்ப்பணித்தே
அவரது சன்னிதியில் பணிந்து உண்மைப்பொருளைப்
பற்றிக்கொண்டு தவத்தில் வலிமையை அடைந்த
நல்லவர்கள் மனைவி மக்களோடு இல்லறத்தில்
வாழ்ந்தாலும் அல்லது துறவறத்தில் இருந்தாலும் இந்த
நிலவுலகில் ஒட்டியும் ஒட்டாமலும் புளியம் பழம் போல
ஒத்து இருப்பர். (புளியம் பழத்தில் ஒட்டினுள்ளே உள்ள
பழமானது ஒட்டிற்குள் இருப்பினும் ஒட்டாது இருப்பதைப்
போலவாம்)

சாதனமாம் சதுஷ்டயத்தின் விசாரத்தாலே
சந்தேகமுள்ள தெல்லாம் தவறிப் போகும்
பேதமறப் பிரமமொன்றே நித்யமென்றும்
பிரபஞ்சம் அநித்தியமென்றும் அறிந்தா யானால்
ஆதரவாய்ப் பரோட்சமென்பதுவே யாகும்
அபரோட்சஞானம் என்பது யாதோ வென்றால்
காதலுடன் சொல்லாமல் சொல்லிக்காட்டும்
காரணதேசிகன் அருளால் பெறுவர் தாமே. (14)

சாதன சதுஷ்டயத்தின் (விளக்கம் 9-ம் பாட்டில் காண்க.)
ஆராய்ச்சியாலே சந்தேகங்கள் எல்லாம் நீங்கும். பேதமற்ற
பிரமம் ஒன்றே நித்தியம் என்றும் தோற்றுகின்ற உலகம்
அநித்தியம் என்றும் அறிந்தாயானால் அதுவே பரோட்ச
ஞானம் எனப்படும். அபரோட்ச ஞானம் என்பது
என்னவெனில் அன்போடு சொல்லாமல் சொல்லிக்காட்டும்
குருநாதனின் பிரசாதத்தால் பெறுவார்கள்.

ஒன்றாகி ஒன்றினுக்குள் மூன்றுண்டாகி
அம்மூன்றும் மும்மூன்றாகி அதிலொன் றுக்குள்
விண்ணாகி ஒன்றிலொன்றாய் ஐந்துண்டாகி
விரிந்த வைந்தில் ஒன்றொன்றுக்கு ஐந்தைந்தாகிப்

பெண்ணாகி ஆணாகி நாநாவாகிப் பிரிந்து(உ)லகு
ஈரேழாகிப் பிரமாண்ட மாகி
மண்ணாகி மண்ணோடு ஐந்தும் மூன்றுமாய்
வந்தவழியே ஒடுங்கி ஒன்றாங் காணே.

(15)

சுத்தப் பிரமத்திலிருந்து (கிளிஞ்சலில் வெள்ளி போலத்
தோன்றிய) மூலப்பிரகிருதியாகி (ஒன்றாகி)---(பாடல்-67,68-
ல் இப்பாடலாசிரியரே கூறியுள்ளபடி) முக்குணங்களாக
(மூன்றாகி) சத்துவ இரஜோ, தமோ குணங்கள்
உண்டாயின. [இந்த அகண்ட பரிபூரண சச்சிதானந்த
பிரமத்தில் சுத்தியில் இரசிதம் போல மூலப்பிரகிருதி
என்னும் ஒரு சக்தி உண்டு. அந்தச் சக்தியும் விகிருத சத்துவ,
ராஜத தாமதமாகிய முக்குண சொரூபமாக விரிந்து
தோன்றும்---நாநா ஜீவ வாதக்கட்டளை]. (பின்னர் அந்த
மூன்றிலிருந்து அதாவது சத்துவ, ரஜோ, தமோ
குணங்களிலிருந்து) சத்துவ குணத்திலிருந்து மூன்று
அம்ஸமாக பிரம்மா, விஷ்ணு, ருத்திரன் (பாடல் -64)
உண்டாயினர். இரஜோ குணத்திலிருந்து தத்துவ ஞான
நிஷ்டன், காமக்குரோத பரனான கன்ம நிஷ்டன், சோம்பல்
நித்திரை மயக்கமுடையவனாகவும், மூன்று வகைகளாக
தோன்றினர். தமோ குணத்திலிருந்து மலம் (ஆணவ
மலமான பாசம்), விட்சேபம், ஆவரணம் என மூன்று
சக்திகள் உண்டாயின. அதிலொன்றான விட்சேபசக்தியில்
இருந்து ஆகாயமும் ஆகாயத்திலிருந்து வாயுவும், வாயுவில்
இருந்து அக்கினியும் அக்கினியிலிருந்து நீரும் நீரிலிருந்து
நிலமும் தோன்றின. இந்த ஐந்து பூதங்களும் பஞ்சேகரணம்
பண்ணப்பட்டு தூல குக்கும சரீரங்களாகிய ஆணாகவும்,
பெண்ணாகவும், பலவாகவும் பதினான்கு உலகங்களாகவும்
பிரமாண்டமாகவும் மறுபடியும் மண்ணாகி, விண்ணாகி பின்
வந்த வழியே ஒடுங்கி இரண்டற்று ஒன்றான சுத்த பிரமமாய்
காண்பாயாக.

ஆவரணம் விட்சேபம் அவஸ்தை மாயை
அவைநான்கும் முக்குணத்தில் செனித்த வாகும்
ஆவரணம் விட்சேபம் அவஸ்தை மாயை
அவைநான்கின் காரியங்கள் யாதோ வென்னில்
ஆவரணம் விட்சேபம் அவஸ்தை மாயை
அவைநான்கிற் சிவசீவன் செகத்து (உ)ண்டாச்சு
ஆவரணம் விட்சேபம் அவஸ்தை மாயை அவைநான்கும்
இச்சையற்றோர்க்கு இல்லை தானே.

(16)

ஆவரணம் விட்சேபம் இரண்டும் தமோ
குணத்திலிருந்தும், அவித்தை ரஜோகுணத்திலிருந்தும்
மாயை சத்துவ குணத்திலிருந்தும் உண்டாயின. அவை
நான்கின் காரியங்கள் யாதோ வென்னில் விட்சேப
சக்தியிலிருந்து செகத்தும் அவித்தையிலிருந்து சீவனும்
மாயையிலிருந்து சிவனும் தோன்றினர். ஆவரணம்
விட்சேபம் அவித்தை மாயை இவைநான்கும் பற்று
இல்லாதவர்க்கு இல்லை தானே.

இச்சையற்றோர்க்கு இன்பமில்லை துன்பமில்லை
இருவினையோடு இரவுமில்லை பகலுமில்லை
குட்சிதனக்கு இரைதேடித் திரிவதில்லை
குறைவுமில்லை நிறைவுமில்லைக் குலமோயில்லை
சட்சமய வாதமில்லை பேதமில்லை
சங்கற்ப விகற்பமில்லைத் தானேதானா
அச்சமறச் சுகித்திருக்கும் சிசுவைப்போல
ஆனந்த விளையாட்டோடு இருப்பார்தாமே.

(17)

ஆசை இல்லாதோர்க்கு இன்பம் துன்பம்
இரண்டுமில்லை. நல் வினை தீவினைகளும்மில்லை. இரவு,
பகல் இல்லை. வயிறு தனக்கு உணவு தேடித் திரிவதில்லை.
குறைபாடில்லை. முழுமையு மில்லை. சாதியில்லை.

ஆறுசமயங்களான லோகாதயம் புத்தம் சமணம் நியாயம் வைசேஷிகம் சைவம் இவைகளுமில்லை. எவ்வித பேதங்களும் இல்லை. சங்கற்ப விகற்பங்கள் இல்லை. பயமின்றிய பிறத்த குழந்தையைப் போன்று சர்வ காலமும் ஆனந்தத்தோடு இருப்பார்கள்.

துவக்கமுதல் எழுதாதம் வாதித் தோங்கித் தொல்லைவினைக் கீடாகி தோற்றுங்காயம் கவைக்கு உதவியற்ற புழு மேச்சற்கூடாம் அஸத்தியறு மலமுத்திரக் கடமென்றெண்ணி தவத்துடையோ உடல் தளர்ந்து நமுவாமுன்னம் தன்னுடலைப் பகுத்தறிவால் தள்ளியேறிப் பலக்கடலைக் கடப்ப தணறி பிறந்தாளாகிப் பலக்கடலில் படிவரோ படிந்திடாரே.

(18)

துவக்கு(தோல்) முதலான ஏழு தாதுக்களால் வருத்தி வளர்ந்து துன்பத்தைத் தரும் பழமையான வினைகளுக்கு ஒப்ப உண்டான இந்த தூல உடலானது பயனற்றது. புழுக்கள் மேய்கின்ற கூடு, எலும்புகளால் ஆக்கப்பட்டு, மல மூத்திரங்கள் நிறைந்த குடம் என்று எண்ணி தவத்தினை உடையோர்கள் உடல் தளர்ச்சியுற்று அழிவதற்கு முன்பு தனது இந்த தூல உடம்பினை பகுத்து ஆராய்ந்து அறிந்து அதனைத் தள்ளி பிறவிக்கடலை கடப்பார். அல்லாமல் மறுபடியும் பிறந்து சரீரத்தை எடுத்து இப்பிறவிக்கடலில் விழுவரோ? விழுமாட்டார்கள் என்பதாம்.

சொற்பனத்தில் மலடி பிள்ளைபெற்றாற் போலும் சோரெனன்று கட்டையைக் கண்டொளித்தாற் போலும் சர்ப்பமென்று பழுதையைக் கண்டயர்ந்தாற் போலும் சடத்தைமெய்யென்ற (அ)றிவிழந்தோர் பிதற்றலாகும் சொற்பனங் கண்டெழுந்து பொய்யென்றறிந்தாற் போலும் சோரென்றோன் கட்டையிதென்று அறிந்தாற்போலும்

சர்ப்பமென்றோன் பழுதையிதென்று அறிந்தாற்போலும் சடத்தை மித்தை என்றறிந்தோன் ஞானியாமே. (19)

கனவினில் மலடியானவன் பிள்ளை பெற்றாற் போலும் கள்வனென்று கட்டையைக் கண்டு மறைதல் போலும் சர்ப்பமென்று பழுதையைக் கண்டு அயர்ந்தாற் போலும் சடத்தை உண்மை என்ற அறிவிழந்தோர் பிதற்றுவது (அறிவற்று பேசுதல்) போல்வதாம். கனவு கண்டு எழுந்து அந்த கனவானது பொய்யென்று அறிந்தாற் போலும், கட்டையை கள்வனென்று கூறியவன் அது கள்வனல்ல கட்டை என்று அறிந்தாற் போலும், கயிற்றைப்பாம்பு என்று சொன்னவன் அது பாம்பல்ல கயிறு என்று உணர்ந்தால் போலும் சடத்தை மித்தை என்று அறிந்தவன் ஞானியாமே.

ஆறாறு தத்துவத்தின் வகையே தென்றால் ஆக்கையெனும் தூலம் அதில் இருமுன்றாகும் ஈறாறு துக்குமத்தில் இருபதாகும் இச்சையான காரணத்துக் கோர் ஐந்தாகும் கூறாறும் பூதமைந்தங் கூடக்கூட்டிக் குலவு சிவதத்துவம் என்றோது(ம்) நூல்கள் வீறாறு தத்துவங்கள் முப்பத்தாறும் வேறாகக் கண்ட (அ)றிவே சாட்சியாமே. (20)

முப்பத்தாறு தத்துவத்தின் வகை எது என்றிடில், உடம்பு என்னும் தூலம் அதில் ஆறு தத்துவமாகும். சூக்கும உடல் இருபது தத்துவமாகும். காரண தத்துவம் ஐந்தாகும். இவற்றோடு பஞ்சபூதங்களையும் கூட்டினால் முப்பத்தாறும் சிவதத்துவம் என்று சாத்திரங்கள் கூறுகின்றன. இந்த தத்துவங்கள் முப்பத்தாறும் வேறாகக் கண்ட அறிவே சாட்சியாமே.

மண்ணிடத்தில் தோன்றுகின்ற கடத்தை நீக்கி
மண்ணென்று மதித்தறியில் மண்ணேயாம்போற்,
தண்ணிடத்தில் தோன்றுகின்ற குமிழி தன்னைத்
தண்ணென்று மதித்தறியில் தண்ணீராகும்
பொன்னிடத்தில் தோன்றுகின்ற உடமைதன்னைப்
பொன்னென்று மதித்தறியில் பொன்னேயாம் போல்
தன்னிடத்திற் தோன்றுகின்ற சடத்தை நீக்கி
தானென்று மதித்த(அ)றிவே சாட்சியாமே. (21)

மண்ணில் செய்யப்படுகிற கடத்தைப் பார்க்காது மண்ணை
மட்டும் பார்த்தால் மண்மட்டுமே உணரப்படுவது போலும்
தண்ணீரில் தோன்றுகின்ற குமிழிகளை நீரென்று கருதிடில்
தண்ணீராவது போலும் தங்கத்தின் செய்யப்படும்
ஆபரணங்களை தங்கம் என்று நினைத்து அறிந்தால் தங்கமே
தோன்றுவது போலும் தன்னிடத்திற் தோற்றுகின்ற சீவ
பாவத்தை நீக்கினால் தானென்று மதித்த அறிவே
சாட்சியாமே.

அஸ்தியுடன் மாங்கிஷந்தோல் நரம்பு ரோமம்
ஐந்தும் உனக்கு அன்னியமாய் இருக்கையாலே
அஸ்தியுடன் மாங்கிஷந்தோல் நரம்பு ரோமம்
ஐந்து முதற்பிருதிவியின் கூறதாகும்
அஸ்தியுடன் மாங்கிஷந்தோல் நரம்பு ரோமம்
ஐந்துவிதம் நீ அறிவாய் அவைநீயல்ல
அஸ்தியுடன் மாங்கிஷந்தோல் நரம்பு ரோமம்
ஐந்தினுக்கும் உயர்ச்சாட்சி நீயாங்காணே. (22)

தூல சரீர தத்துவங்களான எலும்பு, மாமிசம், தோல்,
நரம்பு, உரோமம் (புறமயிர்) இவ்வைந்தும் உனக்கு
அன்னியமாய் இருப்பதாலும், பிருதிவி என்னும் நிலத்தின்
அம்சமாய் இருப்பதாலும், இவை ஐந்தும் நீயல்ல என்று
அறிவாய். எனவே இவைகள் ஐந்தினுக்கும் உயர்ந்த

சாட்சியாக நீயே இருக்கின்றாய் என்று உணர்வாயாக.

முத்திரம் வாய்நீர் வேர்வை உதிரம் விந்து
முதல்ஐந்தும் அன்னியமாய் இருக்கையாலே
முத்திரம் வாய்நீர் வேர்வை உதிரம் விந்து
முதல்ஐந்தும் சலத்தினிட கூறதாகும்
முத்திரம் வாய்நீர் வேர்வை உதிரம் விந்து
முதல்ஐந்தும் நீ அறிவாய் அவைநீயல்ல
முத்திரம் வாய்நீர் வேர்வை உதிரம் விந்து
முதல்ஐந்துக்கும் உயர்ச்சாட்சி நீயாங்காணே. (23)

முத்திரம், எச்சில், வேர்வை, உதிரம், விந்து இவை
ஐந்தும் உனக்கு அன்னியமாய் இருக்கையாலும், நீரின்
அம்சமாய் இருப்பதாலும் நீ அறிவாய் அவை நீயல்ல
இவைகள் ஐந்தினுக்கும் உயர்வான சாட்சியாய் நீயாக
இருக்கின்றதைக் காண்பாயாக.

பசிதாகம் நித்திரை மைதுனம் சோம்பலைந்தும்
பகுத்தறியில் அன்னியமாய் இருக்கையாலே
பசிதாகம் நித்திரை மைதுனம் சோம்பலைந்தும்
பகுத்தறியில் அக்கினியின் கூறதாகும்
பசிதாகம் நித்திரை மைதுனம் சோம்பலைந்தும்
பகுத்தறியில் நீ அறிவாய் அவைநீயல்ல
பசிதாகம் நித்திரை மைதுனம் சோம்பலைந்தும்
பகுத்தறியில் உயர்ச்சாட்சி நீயாங்காணே. (24)

பசி, தாகம், நித்திரை, மைதுனம், சோம்பல் இந்த
ஐந்தையும் பகுத்து அறிந்திடில் இவைகள் உனக்கு
அன்னியமாக இருப்பதாலும், மேலும் இவைகள்
அக்கினியின் அம்சமாய் இருக்கின்றதாலும் நீ அறிவாய்
அவை நீயல்ல மற்றோ அவைகளை பகுத்து அறிந்திடில்
அவைகளுக்கெல்லாம் உயர்ச்சாட்சி நீயாக இருக்கின்றாய்

என்பதைப் பார்.

ஓடல் இருத்தல் நடத்தல் படுத்தல் தாண்டல்
ஓரைந்தும் அன்னியமா யிருக்கையாலே
ஓடல் இருத்தல் நடத்தல் படுத்தல் தாண்டல்
ஓரைந்தும் மாருதத்தின் கூறதாகும்
ஓடல் இருத்தல் நடத்தல் படுத்தல் தாண்டல்
ஓரைந்தும் நீயறிவாய் அவைநீயல்ல
ஓடல் இருத்தல் நடத்தல் படுத்தல் தாண்டல்
ஓரைந்துக்கும்) உயர்சாட்சி நீயாங்கானே. (25)

ஓடல் இருந்திடல் நடத்தல் படுத்தல் தாண்டல்
முதலானவைகள் உனக்கு அன்னியமாக இருப்பதாலும்
மற்றும் இவைகள் காற்றின் அம்சமானதாலும் அவை யாவும்
நீ அல்ல என்று அறிந்து இவற்றுக்கெல்லாம் உயர்சாட்சி
நீயாக இருக்கின்றாய் என்றும் உணர்வாயாக. (25)

இராகமொடு மோகம் வெட்கம் பயம் துவேஷம்
இவைஐந்தும் அன்னியமா யிருக்கையாலே
இராகமொடு மோகம் வெட்கம் பயம் துவேஷம்
இவைஐந்தும் ககனத்தின் கூறதாகும்
இராகமொடு மோகம் வெட்கம் பயம் துவேஷம்
இவைஐந்தும் நீயறிவாய் அவைநீயல்ல
இராகமொடு மோகம் வெட்கம் பயம் துவேஷம்
இவைஐந்துக்கும் உயர்சாட்சி நீயாங்கானே. (26)

இராகமொடு மோகம், வெட்கம், பயம், துவேஷம் இவை
ஐந்தும் உனக்கு அன்னியமாய் இருக்கையாலே இவைகள்
ஆகாயத்தின் கூறதாகும், ஆகவே இவைகள் எதுவும் நீயல்ல
என்று நீ அறிந்து இவற்றிற்கெல்லாம் சாட்சி மாத்திரமாக
உள்ளவனே நீ என அறிவாயாக.

தசைநரம்பு துவக்கு மயிர் எலும்பு வாய்நீர்
தன்னொடு சுக்கிலங்குருதி சிறுநீர் வேர்வை
பசிதாகம் மைதுனம் கண்ணுறக்கம் சோம்பல்
படுத்தல் இருத்தல் நடத்தல் ஓடல் தாண்டல்
திசைபுகழ் இராகமொடு மோகம் வெட்கம் பயம்
துவேஷம் இவைகள் இருபத்தி ஐந்தும்
இசைபெறும் ஐம்பூத பஞ்சீ கரண தூலம்
என்னும் உடல் அன்னமய கோசங் காணே. (27)

தசை, நரம்பு, துவக்கு, மயிர், எலும்பு, எச்சில், விந்து,
இரத்தம், சிறுநீர், வேர்வை, பசி, தாகம், மைதுனம்,
கண்ணுறக்கம், சோம்பல், படுத்தல், இருத்தல், நடத்தல்,
ஓடல், தாண்டல், இராகம், மோகம், வெட்கம், பயம்,
துவேஷம், இவைகள் இருபத்தைந்தும் பஞ்சபூதங்களின்
பஞ்சீகரணத்தினாலான இந்த தூல உடலே அன்னமய
கோசம் என்று அறிவாயாக.

அன்னமயம் என்பதுவே தூல தேகமாகும்
இனிப் பிராணமய மனோமயத்தோடு
உன்னின் விஞ்ஞான மயத்துடன் இம்முன்றும்
உற்றதொரு தூக்கும் சரீரமாகும்
பின்னுமொரு ஆனந்தமயகோசமென்றும்
பெருகிய காரணதேக மென்பர் மேலோர்
பன்னரிய உடல் மூன்றும் கோசம் ஐந்தும்
பகுத்தறியில் உயர்சாட்சி நீயாங்கானே. (28)

அன்னமயகோசம் என்பதுவே தூல தேகமாகும் என்றும்,
பிராணமயம், மனோமயம், விஞ்ஞானமயம் ஆகிய
இம்மூன்று கோசங்களும் கூடினதே குக்கும் சரீரமாகும்
என்றும், ஆனந்த மயகோசமே காரணதேகம் என்றும்
கூறுவர் மேன்மக்கள் இந்த மூன்று உடலையும் ஐந்து
கோசங்களையும் பகுத்து அறிகின்ற காரணத்தால்

உயர்சாட்சி நீயாகவே இருக்கின்றாய் என்பதைப் பார்ப்பாயாக.

காரண தூக்கும் தூல தேகமூன்றுங்
கண்டறியில் அன்னியமா யிருக்கையாலே
காரண தூக்கும் தூல தேகமூன்றுங்
கண்டறியில் ஐங்கோச பாசமாகும்
காரண தூக்கும் தூல தேகமூன்றுங்
கண்டறியில் நீயறிவாய் அவைநீயல்ல
காரண தூக்கும் தூல தேகமூன்றுங்
கண்டறியில் உயர் சாட்சி நீயாங்காணே. (29)

காரண தேகமும் குக்குமதேகமும் தூல தேகமும் ஆகிய இந்த மூன்றினையும் கண்டு அறியும் போது அவைகள் உனக்கு வேறாய் இருப்பதாலும், பஞ்சகோசங்களாய் இருக்கின்றதாலும், இவைகளும் நீயாக இருக்கமாட்டாய் என்றும், இந்த தேகம் மூன்றினுக்கும் சிறந்த சாட்சியாக நீ இருக்கின்றாய் என்றும் உணர்வாய்.

கோசமைந்தும் ஒவ்வொன்றாய்ப் பிரித்து வேறாய்க் குறித்தறியில் அன்னியமா யிருக்கையாலே
கோசமைந்தும் ஒவ்வொன்றாய்ப் பிரித்து வேறாய்க் குறித்தறியில் பூதமைந்தின் கூறதாகும்
கோசமைந்தும் ஒவ்வொன்றாய்ப் பிரித்து வேறாய்க் குறித்தறியில் நீயறிவாய் அவைநீயல்ல
கோசமைந்தும் ஒவ்வொன்றாய்ப் பிரித்து வேறாய்க் குறித்தறியில் உயர்சாட்சி நீயாங்காணே. (30)

ஐந்து கோசங்களையும் ஒவ்வொன்றாய் பிரித்தோமானால் அவைகள் பஞ்ச பூதங்களின் அம்சமாக இருப்பதால் அவைகள் உனக்கு வேறாய் இருக்கின்றது. எனவே இந்த கோசங்களும் நீ அல்ல என்று அறிந்து

இவைகளுக்கும் சாட்சியாகவே நீ இருக்கின்றாய் என்று தெரிந்து கொள்வாய்.

ஞாதுருவினொடு தோத்திரம் வியானன் வாக்கு
நானகுமுனக்கு அன்னியமா யிருக்கையாலே
ஞாதுருவினொடு தோத்திரம் வியானன் வாக்கு
நான்கும்முதற் சத்தமதின் குணமதாகும்
ஞாதுருவினொடு தோத்திரம் வியானன் வாக்கு
நான்கும் நீ அறிவாய் அவைநீயல்ல
ஞாதுருவினொடு தோத்திரம் வியானன் வாக்கு
நான்கினுக்கும் உயர்சாட்சி நீயாங்காணே. (31)

காண்பான், வசனித்தல், வியானன், வாக்கு இவை நான்கும் ஆகாயத்தின் குணமான சப்தத்தின் தன்மையை உடையதால் உனக்கு அன்னியமாக இருக்கின்ற காரணத்தால் இந்த நான்கும் நீ அல்ல என்று அறிகின்றாய் ஆகவே இவைக்கெல்லாம் உயர்சாட்சி நீயாகத்தான் இருக்கின்றாய் என்பதைக் காண்பாயாக.

மனதுதொக்கு பிராணனுடன் பாணி நான்கும்
மதித்தறியில் அன்னியமா யிருக்கையாலே
மனதுதொக்கு பிராணனுடன் பாணி நான்கும்
மதித்தறியில் பரிசுமதின் குணமதாகும்
மனதுதொக்கு பிராணனுடன் பாணி நான்கும்
மதித்தறியில் நீயறிவாய் அவைநீயல்ல
மனதுதொக்கு பிராணனுடன் பாணி நான்கும்
மதித்தறியில் உயர்சாட்சி நீயாங்காணே. (32)

மனது, துவக்கு (தோல்), பிராணன், கை நான்கையும் விசாரித்தோமாயின் காற்றின் அம்சமான பரிசுத்தின் குணமாவதால், அவைகள் உனக்கு வேறாய் இருக்கின்றது. ஆதலின் அவைகள் நீ அல்ல. அவற்றிற்கெல்லாம் சாட்சியாக

நீ இருக்கின்றாய் என்று அறிந்து கொள்.

புத்திசட்சு அபானனுடன் பாதம் நான்கும்

புகன்றறியில் அன்னியமா யிருக்கையாலே

புத்திசட்சு அபானனுடன் பாதம் நான்கும்

புகன்றறியில் ரூபமதின் குணமாகும்

புத்திசட்சு அபானனுடன் பாதம் நான்கும்

புகன்றறியில் நீயறிவாய் அவைநீயல்ல

புத்திசட்சு அபானனுடன் பாதம் நான்கும்

புகன்றறியில் உயர்சாட்சி நீயாங்கானே. (33)

புத்தி, சட்சு (கண்), அபானன், பாதம் இவைகள் நான்கைப் பற்றியும் சொல்லப் புகுந்தோமானால் அவைகள் நான்கும் அக்கினியின் அம்சமான ரூபத்தின் குணமாகும். உனக்கு அன்னியமா யிருக்கின்றதால் அவைகளும் நீ அல்லவாம். இதனை ஆராய்ந்து அறிந்து இவைக்கெல்லாம் நீயே சாட்சியாக உள்ளாய் என்று அறி.

சித்தமொடு சிங்ஙவை சமானன் குய்யம்

செறிநான்கும் அன்னியமா யிருக்கையாலே

சித்தமொடு சிங்ஙவை சமானன் குய்யம்

செறிநான்கும் இரதமதின் குணமாகும்

சித்தமொடு சிங்ஙவை சமானன் குய்யம்

செறிநான்கும் நீயறிவாய் அவைநீயல்ல

சித்தமொடு சிங்ஙவை சமானன் குய்யம்

செறிநான்கிற்கும் உயர்சாட்சி நீயாங்கானே. (34)

சித்தம்,நாக்கு, சமானன், குய்யம், ஆகிய நான்கும் நீரின் அம்சமான ரசத்தின் குணத்தோடு ஒத்திருப்பதால் அவைகள் உனக்கு அன்னியமாயிருக்கின்றது. அதன் காரணத்தால் இவைகளும் நீ அல்லவாம். இவைகளை அறியும் நீயே சாட்சியாவை என்று புரிந்து கொள்வாய்.

ஆங்காரம் ஆக்கிராணம் குதம் பிராணன்

அவைநான்கும் அன்னியமா யிருக்கையாலே

ஆங்காரம் ஆக்கிராணம் குதம் பிராணன்

அவைநான்கும் கந்தமதின் குணமாகும்

ஆங்காரம் ஆக்கிராணம் குதம் பிராணன்

அவைநான்கும் நீயறிவாய் அவைநீயல்ல

ஆங்காரம் ஆக்கிராணம் குதம் பிராணன்

அவைநான்கிற்கும் உயர்சாட்சி நீயாங்கானே. (35)

அகங்காரம், ஆக்கிராணம்(மூக்கு), குதம், பிராணன் அவை நான்கும் கந்த குணமாவதால் பிருதிவி என்கிற நிலத்தின் அம்சமாகும். அதனால் அவைகளும் உன்னில் வேறாய் இருப்பதால் பிராணன் முதலானவைகள் நீ அல்லவாம். மற்றோ இவற்றுக்கெல்லாம் உயர் சாட்சியாக இருக்கின்றவனே நீதான் என உணர்வாயாக.

தோத்திரஞாதுரு சமானன் வியானன் வாக்கு

தொககுமனம் புத்திசட்சு உதானன் பாணி

தேற்றுசித்தம் ஆங்காரம் அபானன் பாதம்

சிங்குவைஆக்கிராணம் குதம் பிராணன் குய்யம்

சாற்றும்இவை ஐந்நான்கும் யாதோ வென்னில்

தனமாத்திர பஞ்சீகிருத குணம் தாகும்

ஏற்ற பஞ்சீகிருத தூககும பூதமெனும் உடலுக்கு

உயர்சாட்சி நீயாங் கானே. (36)

வசனித்தல், காண்பான், சமானன், வியானன், வாக்கு, துவக்கு (தோல்), மனம், புத்தி,சட்சு (கண்), உதானன், கை, சித்தம், அகங்காரம், அபானன், பாதம், சிங்குவை (நாக்கு), ஆக்கிராணம் (மூக்கு), குதம், பிராணன், குய்யம் எனச் சொல்லப்படுகின்ற இந்த இருபதும் என்னவென்றால் பஞ்சபூதங்களினது மாத்திரைகளின் பஞ்சீகிருத குணமாகும்.சூக்கும பூதங்களால் ஆன இந்த உடலுக்கு

சாட்சியாக நீயே இருக்கின்றாய் என்று அறிவாயாக.

செவியுடம்பு கண்முக்கு நாக்கு தாள் வாய்
சென்னிகழுத்து தடுகன்னம் சிறுநீர்தாரை
குவிமுலைமாப்பு இடைதுடைதோள் வயிறு கைகால்
குண்டுகொப்பூழ் தசைநரம்போடு எனப் போமம்
இவை முதற் கொண்டென்ன வென்றே தன்னதாக
இயம்பில் உனக்கன்னியா யிருக்கை யாலே
இவை அனைத்துத் தானல்ல சடமாமென்றே
இசைந்தறியில் உயர்சாட்சி நீயாங் காணே. (37)

செவி, உடம்பு, கண், முக்கு, நாக்கு, தாடை, வாய்,
தலை, கழுத்து, கன்னம், சிறுநீர்தாரை, முலை, மாப்பு,
இடை, துடை, தோள், வயிறு, கை, கால் குண்டி, கொப்பூழ்,
தசை, நரம்பு என்பு, உரோமம் (மயிர்) ஆகிய இவை
அனைத்தும் எனது என்று கொண்டு தன்னுடையதாக
கூறியல், இவைகள் அனைத்தும் உன்னில் வேறானதால்,
சடப்பொருள் என்றே விசாரித்து அறிந்திட்டால், இவற்றிற்கு
அப்பாற்பட்ட சாட்சிப்பொருளாக இருப்பது நீயே என்று
உணர்வாய்.

என்னுடமை என்பூமி என்வெள்ளாமை
என்வீடு எனவாசல் என்றாற் போலும்
என்னுடைய மனம்புத்தி என்னாங்காரம்
என்னுடலம் என்பிராணன் என்றாற் போலும்
உன்னுடைய காரியமா யிருக்கையாலே உன்னை
இன்னாரென்று அறியாத அவையீயல்ல
உன்னுடைய காரியங்கள் அனைத்தும் வேறாய்
உய்த்தறியில் உயர்சாட்சி நீயாங்காணே. (38)

என்னுடமை, என்பூமி, என்வெள்ளாமை, என்வீடு,
என்வாசல் என்று சொல்வதினாலும் என்னுடைய மனம்

புத்தி, என்அகங்காரம், என்உடம்பு, என்பிராணன் என்று
கூறுவதினாலும் அவை அனைத்தும் உன்னுடைய
காரியமாக இருப்பதினால் உன்னை அறியாத அவைகள் நீ
அல்லவாம். உன்னுடைய காரியங்கள் அனைத்தும் உன்னில்
வேறாயுள்ளதால் அதனை ஆராய்ந்து தெளிவாக
அறிந்தாயானால் சகலத்தையும் அறிகின்றே நீயே உயர்
சாட்சியாம் என்று பார்ப்பாய்.

தேகாதி பிரபஞ்ச நாமரூபம் தேந்தறியில்
அன்னியமா யிருக்கை யாலே
தேகாதி பிரபஞ்ச நாமரூபம் தேந்தறியில்
பூதமைந்தின் கூற தாழும்
தேகாதி பிரபஞ்ச நாமரூபம் தேந்தறியில்
நீயறிவாய் அவை நீ யல்ல
தேகாதி பிரபஞ்ச நாமரூபம் தேந்தறியில்
உயர்சாட்சி நீயாங் காணே. (39)

தூல, சூக்தம், காரண தேகங்களையும், உலகத்தையும்,
நாம ரூபங்களையும் நன்றாக விசாரித்து அறிந்திடில் உனக்கு
வேறாக அவையாவும் இருக்கின்றதனாலேயும்,
பஞ்சபூதங்களின் காரியமாகவும் இருக்கின்றதனாலேயும் நீ
அறிவாய் இவைகள் யாவும் நீ அல்ல என்று மற்றோ
இவைகளை அறியும் சாட்சியாகத்தான் நீ இருக்கின்றாய்
என்பது உனது விசாரணையின் முடிவிலே உணர்ந்து
கொள்வாயாக.

அணுத்திரண காஷ்டமுதல் அண்டபிண்டம்
அகண்டமெங்கும் அன்னியமா யிருக்கை யாலே
அணுத்திரண காஷ்டமுதல் அண்டபிண்டம்
அகண்டமெங்கும் பூதமைந்தின் கூற தாழும்
அணுத்திரண காஷ்டமுதல் அண்டபிண்டம்
அகண்டமெங்கும் நீயறிவாய் அவை நீயல்ல

அணுத்திரண காஷ்டமுதல் அண்டபிணடம்
அகண்டமெங்கும் உயர்சாட்சி நீயாங்கானே. (40)

நுட்பமான உயிராகவும், புல்பூடாதி கட்டையாகவும்
அண்டம்(மேல் கீழ் உலகங்கள்) பிண்டமாகவும்(உயிரற்ற
உடலாகவும்) எவ்விடத்தும் அகண்டமாயும்(பிரிவற்று
முழுமையாய்) காணப்படும் அனைத்தும் பஞ்சபூதங்களின்
காரியமாகுமாதலால் தனக்கு வேறாகக்
காணப்படும். ஆகையால் அவை நீயல்ல என்று
அறியக்கடவாய். ஏனெனில் அவைகளை அறிகின்ற
சாட்சியாய் நீ இருக்கின்றதாலாம்.

பிருதிவி அப்புடன் தேயு வாயுவாகாசம்
பிரிவெந்தும் அன்னியமாயி ருக்கையாலே
பிருதிவி அப்புடன் தேயு வாயுவாகாசம்
பிரிவெந்தும் விட்சேப சக்தியாகும்
பிருதிவி அப்புடன் தேயு வாயுவாகாசம்
பிரிவெந்தும் நீயறிவாய் அவை நீயல்ல
பிருதிவி அப்புடன் தேயு வாயுவாகாசம்
பிரிவெந்துக்கு(உ)யர் சாட்சி நீயாங்கானே. (41)

நிலம், நீர், அக்கிவி, காற்று, ஆகாயம் முதலான பஞ்ச
பூதங்கள் விட்சேப சக்தியின் காரியமாதலால் அவைகள்
உனக்கு அன்னியமாம். ஆகையால் அவைகள் நீயல்ல என்று
அறிவாயாக. ஏனெனில் இவற்றினை அறியும் உயர்
சாட்சியாக நீ இருக்கின்றதால்.

சத்த ஸ்பரிசுருப ரசமுங் கந்தம்
தூனைந்தும் அன்னியமா யிருக்கையாலே
சத்த ஸ்பரிசுருப ரசமுங் கந்தம்
தூனைந்தும் விட்சேப சக்தியாகும்

சத்த ஸ்பரிசுருப ரசமுங் கந்தம்
தூனைந்தும் நீயறிவாய் அவைநீயல்ல
சத்த ஸ்பரிசுருப ரசமுங் கந்தம்
தூனைந்துக்கு(உ)யர் சாட்சி நீயாங்கானே. (42)

சத்தம், பரிசம், ரூபம், ரசம், கந்தம் முதலான அனைத்தும்
விட்சேப சக்தியின் காரியமானதினாலே அவைகள் உனக்கு
அன்னியமாம். அவையனைத்திற்கும் சாட்சியாக நீ
இருக்கின்றதால் சொல்லப்பட்ட சத்த பரிச ரூப ரச கந்தமும்
நீயல்ல என்று அறிவாயாக.

சாக்கிர சொப்பன சுழுத்தி அவஸ்தைமூன்றும்
சார்ந்தறியில் அன்னியமா யிருக்கையாலே
சாக்கிர சொப்பன சுழுத்தி அவஸ்தைமூன்றும்
சார்ந்தறியில் விட்சேப சக்தியாகும்
சாக்கிர சொப்பன சுழுத்தி அவஸ்தைமூன்றும்
சார்ந்தறியில் நீயறிவாய் அவைநீயல்ல
சாக்கிர சொப்பன சுழுத்தி அவஸ்தைமூன்றும்
சார்ந்தறியில் உயர்சாட்சி நீயாங்கானே. (43)

சாக்கிரம், சொப்பனம், சுழுத்தியாகிய அவஸ்தைகள்
மூன்றும் விட்சேபசக்தியின் காரியமாகின்ற அதனாலும்,
இவ்வவஸ்தைகள் மூன்றும் உனக்கு வேறாய்
இருக்கிறதாலும், சாட்சியாக இருந்து அவற்றினை நீ
அறிவதாலும், இம்மூன்று அவஸ்தைகளும் நீ அல்ல என்று
அறிவாயாக.

ஆறாறு தத்துவமும் பெருக்கிப் பார்க்கில்
அவையனைத்தும் பிரமாண்டமாகி நிற்கும்
பூறான பிரமாண்ட மதனைப் பார்க்கில்
பூதமைந்துக் குள்ளாகி ஒடுங்கிப்போகும்

வாறன பூதமைந்தும் சுருக்கிப் பார்க்கில்
வலிதான விட்சேபம் ஒடுங்கிப்போகும்
வேறான விட்சேப சத்திதானும் விபுவான
பிரமத்தோடு ஒன்றிப் போமே.

(44)

முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் விரித்துப் பார்த்தாயாகில்
அவையனைத்தும் பிரமாண்டமாகி நிற்கும். பிரமாண்டமும்
பஞ்சபூதங்களினுள் ஒடுங்கிப் போகும். பஞ்சபூதங்களும்
விட்சேபத்தில் ஒடுங்கிப் போகும் விட்சேப சத்தியும்
வியாபகமாயிருக்கின்ற பிரம சக்தியில் ஒன்றி விடும்.

தானாகி நின்றிலங்கும் ஒன்றுக் குள்ளே
சராசரமெல்லாந் தோன்றி ஒடுங்கிப்போகும்
தானாகி நின்றிலங்கும் ஒன்றை விட்டால்
சாமனத்து வந்தவற்றைத் தள்ளமாட்டாய்
தானாகி நின்றிலங்கும் ஒன்றாம் மோன
சற்குருவின் சந்திதியில் சாந்தா யானால்
தானாகி நின்றிலங்கும் ஒன்றோடொன்றி
தற்சாட்சி தானாகி வாழ்க லாமே

(45)

தானாகி நின்று விளங்குகின்ற பிரமத்தில்
சராசரப்பொருள் எல்லாம் தோன்றி ஒடுங்கிப் போகும்.
பிரமசொருப நிலையை அறியாது விட்டாயானால் சகல
விஷயங்களிலும் சார்புடைய மனதின் கண்
தோன்றியவற்றைத் (வாசனைகளைத்) தள்ளமாட்டாய். சிவ
சொருபமாய் இருக்கின்ற மோன சற்குருவின் சந்திதியில்
சச்சிதானந்த சொருபமாய் நின்றாயானால் அச்சிவத்தோடு
ஐக்கியமடைந்து சாட்சி சொருபந் தானாய் இருந்து
வாழலாமே.

பத்துலட்சம் கோடி நன்னூல் ஆய்ந்தாலென்ன
பாடங்கும் வலம்புரியாய்ச் சூழ்ந்தாலென்ன
அத்தைவிட்டு இத்தைக்கைக்கொள் என்றாற்போல்
ஆரணத்துட்பொருளை யல்லவோ அறிய வேணும்
தத்துவத்தை நித்தநித்தம் பற்றிப்பார்த்து
தன்னை இன்னாரென்று அறிந்து பற்றுநீங்கி
அத்துவிதந் தானாகி நிற்பாயாகில் அழியாத
வீடினும் பெருகும் தானே.

(46)

பத்துலட்சம் கோடி சாத்திரங்களை ஆராய்ந்தாலும்
உலகம் முழுவதையும் அரசாண்டாலும் என்ன பயன்?
அவையெல்லாம் பற்பலக் கொள்கைகளில் ஒன்றை விட்டு
மற்றொன்றைக் கைக் கொள்வது போலவாகும். வேத
சாத்திரங்கள் சொல்லுகின்ற இவட்சியார்த்தத்தை
அல்லவோ அறியவேண்டும். எனவே முப்பத்தாறு
தத்துவங்களையும் சதா காலமும் சிந்தித்து, முப்பத்தி ஐந்து
தத்துவங்களும் தானல்ல என்று அறிந்து ஆசைகளை நீக்கி,
முப்பத்தாறாவது தத்துவமான சிவசொருபமே தான்
என்னும் அத்துவித நிலையை அடைந்து நிற்பாயானால்
அழியாத பரமானந்த பிராப்தி அடையலாம் தானே.

மந்திரம் கால்பங்கு மதிமுக்கால் பங்கும்
வந்தடுத்தால் மாதவத்தோர் தங்குக்கெல்லாம்
சந்திரனும் சூரியனும் எதிரிட்டாற்போல்
தற்சொருபப் பிரகாசம் வெளியாய்த் தோன்றும்
எந்திரங்கள் எழுதிவைத்துப் பூசித்தென்ன
எண்ணரிய நூல்கள் முற்றும் வாசித்தென்ன
தந்திரத்தால் தன்னை நன்றா அறியவேணும்
தனையறிந்தால் தலைவனையும் அறியலாமே.

(47)

மந்திரம் கால் பங்கும் மதி(புத்தி) முக்கால் பங்கும்
இருப்பின் பெரும் தவத்தினை உடையோர்க் கெல்லாம்

சந்திரனும் சூரியனும் தம் தமக்கு எதிரே பிரகாசிப்பது போல தற்சொருபப்பிரகாசம் வெட்டவெளிதரிசனமாய்த் தோன்றும். எந்திரங்கள் எழுதி வைத்துப் பூஜை புனஸ்காரங்கள் செய்தாலும், கணக்கற்ற நூற்களை பலபொழுதும் படித்துக் கொண்டிருந்தாலும் ஒரு பிரயோசனமும் கிடைக்காது. தனது திறத்தால் இடைவிடா சிரவண மனன நிதித்தியாசனத்தால் தன் உண்மை சொருபத்தை தீவிரமாய் சிந்திக்கவேண்டும். தனது யதார்த்த நிலையை உணர்ந்துவிட்டால் தனக்கு ஆதாரத் தலைவனான சிவத்தையும் உணரலாமே.

நாடறிந்த பார்ப்பார்க்குப் பூணு நூல்கள்
நடுமார்பில் இருந்தெனன இராவிட்டாலென்ன
வீடறிந்த பார்ப்பார்க்கு திரு வேடங்கள்
மேனிதனில் இருந்தாலெனன இராவிட்டாலென்ன
பாடறிந்து பாடுபட்டால் பலனுண்டாகும்
பாடறியார் தங்களுக்கே கேடென்றார் போல்
கூடறிந்து குடியிருந்தே ககித்தோர்க்கெல்லாம்
கூற்றனவந்து பிடித்துடித்துக் கொல்வான அன்றே. (48)

எல்லோராலும் அறியப்பட்ட பிராமணனுக்கு பூணூல் அணிந்திருக்கும் அடையாளம் தேவையில்லை. அதேபோல சர்வதுக்க நிவர்த்தி பரமானந்த பிராப்தியை அடைந்த பிரம ஞானிக்கு எவ்விதமான வேடங்களும் தேவையில்லையாம். உழைப்பு என்ற முயற்சி இருப்பின் காரியங்களில் பயன் கிடைக்கும். உழைப்பில் முயற்சி இல்லாவிடில் கெடுதல்தான் விளையும் என்பது போல இம்மாமசி உடம்பே கதி என்று இவ்வுடல் ககத்திலேயே அமிழ்ந்திருப்போர்க்கு அவர்களின் இறுதிக் காலத்தில் எமன் மரணத்தைக் கொடுப்பான் என்பது உறுதி.

இல்லாத மாயைதனை உண்டென்று எண்ணி இருவினையைப் புரிந்தவன் நெறியேறின்று செல்லாத காசதுபோல் நாநாபேதச் செனன வாரிதியில் உழன்று அலைவதெல்லாம் பொல்லாத மனத்தினுடைச் செயலென்று எண்ணிப் பொருந்தறியார்க்கு இப்புவியில் பலனேதென்றால் கல்லான நெஞ்சுடைய நமன்கைபட்டுக் கலங்குவதே கைகண்ட பலனா மன்றே. (49)

இல்லாத மாயைதனை உண்டு என்று கருதி புண்ணிய பாபங்களைத் தருகின்ற நல்வினை தீவினைகளைக் கடைப்பிடிப்பவரின் வழியே நிற்பவர், செல்லாத காச போல்வராம். நாநாவித பேதமான பிறப்பு இறப்புகளில் உழன்று அலைவதெல்லாம், பொல்லாத மனத்தின் செயலாகும் என்று எண்ணி அறியாதவர்களுக்கு இப்புவியில் பலன் ஏதென்றால் கல்லான நெஞ்சுடைய நமன் கைபட்டுக் கலங்குவர். அதுவே இவர்கள் அடையும் பலனாகும்.

இச்சைகட்கு வித்தான மனதைப் பற்றி
இழுத்துவந்து மூலத்தில் நிறுத்திக்கொண்டு
எச்சரிக்கையாக நித்தம் லயிக்கப் பாரு
எண்ணிறந்த கன்மமெல்லாம் வெண்ணீராகும்
நிச்சயித்துப் பாராமல் உண்டித்தீயால்
நீணிலத்தில் பாஷாண்டி வேஷம் பூண்டு
பிச்சையெடுத்து உண்டாலும் பிறப்புபோமோ
பிச்சையிட்டோர்க்கு அருளவிடு பெருகுந் தானே. (50)

ஆசைகளின் அஸ்திவாரமான மனதைப் பற்றி இழுத்து வந்து பிரமத்தில் நிறுத்திக் கொண்டு எச்சரிக்கையாக எப்போதும் இருந்து கொண்டு வருவாயானால், கணக்கற்ற கர்மங்கள் எல்லாம் சாம்பலாகிவிடும். இவ்வாறு

நிச்சயிக்காமல் பசிதாகங்களின் கொடுமையால் இவ்வுலகில் துறவி போல வேடங்கள் புனைந்து கொண்டு, பிச்சை எடுத்து உண்பது போன்ற தொழில்களைப் புரிந்து கொண்டு வாழ்ந்திருந்தாலும் பிறவிகள் நீங்குமோ? நீங்காது. மற்றோ பிச்சை அளித்தவருக்கே சிவனது பிரசாதம் கிட்டுமாம்.

ஆங்காரபுனத்தை வெட்டிச்சுட்டு நீற்றி
ஆட்கொண்ட குருபதத்தை நிதமும் போற்றி
நீங்காமல் நாசிநுனி நடுவில்நோக்கி
நிஷ்டைபுரிந்து அறிவுருவாய் நிற்பா யாகில்
தேங்காத ஆனந்தவெள்ளந் தேங்கும்
தெள்ளமுதம் உண்டாற் போல உள்ளம்பொங்கும்
தீங்கான பிறவிவிடாய் உடனேநீங்கும்
சித்தமென்று நூல்பலவும் செபந் தானே. (51)

அகங்காரம் என்ற மரங்கள் நிறைந்த கொல்ஸையை வெட்டிச் சுட்டு சாம்பலாக்கி ஆட்கொண்ட குருபதத்தை நிதமும் வணங்கி, எந்நேரமும் நாசிநுனி நடுவில் நோக்கி நிஷ்டை புரிந்து அறிவுருவாய் நிற்பாயாகில், அஞ்சதலற்ற ஆனந்தவெள்ளம் மிகும். தூய அமிர்தம் சாப்பிட்டாற் போல் உள்ளம் பொங்கும் திமையைத் தருகின்ற பிறவி வேட்கை உடனே நீங்கும். இதுவே மெய்ம்மை என்று வேதங்கள் அனைத்தும் கூறும்.

உடல்பொருளாவியும் உடனே தன்னதாக
உகந்துஅடிமை கொண்டபிரான் தானைப் போற்றி
அடைவுடனே மெய்ஞ்ஞான நூல்கள் ஆய்ந்து
அறிய பரமானந்த தீபமென்றே
திடமுறவே உரைத்த தமிழ் ஐம்பத்தொன்றும்
தினந்தோறும் கற்றுணாந்து விசாரித்தோர்கள்

மடமையெனும் பகபாச அறிவு நீங்கி
மன்னுபதியொடுங் கூடிவாழ்வர் தாமே. (52)

உடல் பொருள் ஆவியையும் உடனே தன்னதாக விருப்பத்தோடு ஏற்று அடிமை கொண்ட குருபிரான் பாதங்களை வணங்கி போற்றுகின்றேன். உறுதியோடு மெய்ஞ்ஞான நூல்களை ஆராய்ந்து அறிவதற்காக பரமானந்ததீபம் என்ற பெயரிலே, (இதைப் படிப்போர்) திடம் பெறுவதற்காக தமிழிலே எம்மால் உரைக்கப்பட்ட ஐம்பத்தொரு பாடல்களும் தினந்தோறும் கற்று உணர்ந்து விசாரித்தவர்கள், அறியாமையான பேதமையெனும் பசு (சிதாபாச ஜீவன்), பாசம் (ஆணவம் மாயை கன்மம் ஆகிய மும்மலம்) என்கின்ற நினைவு நீங்கி நித்தியமான சிவத்தோடு கூடி வாழ்வர் தாமே.

தூலவுடல் நீயல்லவென்று போனாற்
தொந்த சட்பாவ விகாரங்க ளேது
தூலவுடல் நீயல்ல வென்று போனாற்
தொந்தமாம் மானாபிமான மேது
தூலவுடல் நீயல்ல வென்று போனாற்
தொந்தகுல கோத்திரவன்னாதி யேது
தூலவுடல் நீயல்ல வென்று போனாற்
தொந்தாதிக்கு உயர்ச்சாட்சி நீயாங்கானே. (53)

தூலவுடல் நீயல்லவென்று போனாற் தொடர்புடைய ஆறுவிதமான குணங்களாகிய காமம், குரோதம், லோபம், மோகம், மதம் மாச்சரியம் முதலான விகாரங்களும், மான அபிமானங்களும், பிராம்மணர், க்ஷத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர் முதலான வர்ணங்களும், பிரம்மச்சரியம், இல்லறம், வானப்பிரஸ்தம், துறவறம் முதலான ஆசிரமங்களும் இல்லை. அதனால் துன்பங்களைக் கொடுக்கின்ற இத்தொடர்புக்கெல்லாம் காரணமாயிருக்கின்ற

சிதாபாசனுக்கு உயர்சாட்சியான கூடத்தனாய் நீ இருப்பதைப் பார்ப்பாயாக.

சமட்டியாம் தூல சரீரத்தை நன்றாய்ச்
சார்ந்தறியில் அன்னியமா யிருக்கையாலே
சமட்டியாம் தூல சரீரத்தை நன்றாய்ச்
சார்ந்தறியில் ஈன்றதுவே பஞ்சபூதம்
சமட்டியாம் தூல சரீரத்தை நன்றாய்ச்
சார்ந்தறியில் நீயறிவாய் அவைநீயல்ல
சமட்டியாம் தூல சரீரத்தை நன்றாய்ச்
சார்ந்தறியும் உயர்சாட்சி நீயாங்கானே. (54)

சமட்டி தூல சரீரத்தை நன்றாய் விசாரித்து அறிந்திட்டால் அவைகள் பஞ்சபூதங்களில் இருந்து தோன்றினவைகள் என்றும் அதனால் அவைகள் உனக்கு அன்னியமா யிருக்கையாலே நீயறிவாய் அவைகள் நீயல்ல. அவற்றினைச் சார்ந்து அறியும் உயர்சாட்சிதான் நீ என்று பார்.

துக்கவுடல் நீயல்லவென்று போனால்
தொந்த பலாபல பசியாதிகள் தானேது
துக்கவுடல் நீயல்லவென்று போனால்
தொந்தமாம் சத்த வசனாதி தானேது
துக்கவுடல் நீயல்லவென்று போனால்
தொந்தமாம் சல்லி யாகாராதி தானேது
துக்கவுடல் நீயல்லவென்று போனால்
தொந்தங்கட்கு உயர்சாட்சி நீயாங் காணே. (55)

சூக்கம தேகம் நீயல்லவென்று விசாரித்து திடமாயிடில், அதனது தொடர்பினால் வருகின்ற நானாவிதமான பசிதாகாதிகள் இல்லை. சத்த, பரிசு, ரூப ரச, கந்தாதிகளும், அற்பமான உலக விஷயங்கள் போன்றவைகளும் இல்லை. எனவே சூக்கம தேகம் நீயல்லவென்று நிச்சயித்தால் அதன்

தொடர்பினால் வருகின்ற காரியங்களை இருந்து அறியும் உயர்சாட்சியும் நீயாகத்தான் இருக்கின்றாய் என்பதனையும் நீ பார்ப்பாயாக.

சர்வ விந்திரியங் கரணம் பிராணன்
சார்ந்தறியில் அன்னியமா யிருக்கையாலே
சர்வ விந்திரியங் கரணம் பிராணன்
சார்ந்தறியில் மாத்திரையே ஈன்றதாம்
சர்வ விந்திரியங் கரணம் பிராணன்
சார்ந்தறியில் நீயறிவாய் அவைநீயல்ல
சர்வ விந்திரியங் கரணம் பிராணன்
சார்ந்தறியும் உயர்சாட்சி நீயாங்கானே. (56)

எல்லா இந்திரியங்களும் அந்தக்கரணமும் பிராணன் முதலான வாயுக்களும் சார்ந்து அறிவாயாகில் பஞ்ச பூதங்களின் தன்மாத்திரையில் பிறந்ததாகும். அதனால் அவைகள் உனக்கு அன்னியமா யிருக்கையாலே நீயறிவாய் அவைகள் நீயல்ல. அவைகள் எல்லாவற்றையும் விசாரித்து அறியும் உயர்சாட்சி நீயாக இருக்கின்றாய் என்று காண்பாயாக.

சமட்டியாஞ் சூக்கும் சரீரத் தன்னைச்
சார்ந்தறியில் அன்னியமா யிருக்கையாலே
சமட்டியாஞ் சூக்கும் சரீரத் தன்னைச்
சார்ந்தறியில் ஈன்றதுவே சூக்கபூதம்
சமட்டியாஞ் சூக்கும் சரீரத் தன்னைச்
சார்ந்தறியில் நீயறிவாய் அவை நீயல்ல
சமட்டியாஞ் சூக்கும் சரீரத் தன்னைச்
சார்ந்தறியும் உயர்சாட்சி நீயாங்கானே. (57)

சமட்டியான சூக்கும் சரீரத் தன்னை விசாரித்து அறிவாயாகில் அதுவே சூக்கும் பஞ்ச பூதங்களிலிருந்து

தோன்றியதனால், இந்த சூக்கும சரீரங்களும் உனக்கு அன்னியமாய் இருக்கையாலே நீயறிவாய் அது நீயல்ல. இந்த சூக்கும சரீரத் தன்னைச் சார்ந்தறியும் உயர்சாட்சி நீயாங்கானே.

மூலவுடல் நீயல்லவென்று போனால்
முரண் மேவும் அறிவு அறியாமைகள் தானேது
மூலவுடல் நீயல்லவென்று போனால்
முரண் பிரியமோதப் பிரமோதம் தானேது
மூலவுடல் நீயல்லவென்று போனால்
முரண் மூடசு தூனியம் தானேது
மூலவுடல் நீயல்லவென்று போனால்
முரணாதிக்கு உயர்சாட்சி நீயாங் கானே. (58)

மூலவுடல் (காரண தேகம்) நீயல்லவென்று திடப்படிந்
முரண்படுகின்ற அறிவு அறியாமைகள், பிரியம்,
மகிழ்ச்சி, பெரு மகிழ்ச்சி, மூடம், சடம், சூனியம் முதலிய
எதுவும் இல்லை. (இப்படிச் சொல்லப்படும்) முரணாதிக்கு
உயர்சாட்சியாகவும் நீயாகத்தான் இருக்கின்றாய்.

சமட்டி காரண சரீரத்தை நன்றாய்
சார்ந்தறியில் அன்னியமா யிருக்கையாலே
சமட்டி காரண சரீரத்தை நன்றாய்
சார்ந்தறியில் விட்சேபம் ஈன்றதாகும்
சமட்டி காரண சரீரத்தை நன்றாய்
சார்ந்தறியில் நீயறிவாய் அவைநீயல்ல
சமட்டி காரண சரீரத்தை நன்றாய்
சார்ந்தறியும் உயர்சாட்சி நீயாங்கானே. (59)

சமட்டி காரண சரீரத்தை நன்றாய் சார்ந்து அறியில்
விட்சேபம் ஈன்றதாகும். அதனால் அது அன்னியமா
யிருக்கையாலே நீயறிவாய் அதுநீயல்ல. சமட்டி காரண

சரீரத்தை நன்றாய் சார்ந்து அறியும் உயர்சாட்சியும்
நீயாங்கானே.

விகவ தைசத பிராஞ்ஞனை நன்றாய்
விசாரிக்கில் அன்னியமா யிருக்கையாலே
விகவ தைசத பிராஞ்ஞனை நன்றாய்
விசாரிக்கில் ராசதத்தில் செனித்ததாகும்
விகவ தைசத பிராஞ்ஞனை நன்றாய்
விசாரிக்கில் நீயறிவாய் அவைநீயல்ல
விகவ தைசத பிராஞ்ஞனை நன்றாய்
விசாரிக்கும் உயர்சாட்சி நீயாங்கானே. (60)

விகவன் தைசதன் பிராஞ்ஞனை நன்றாய் விசாரிக்கில்
ராசத குணத்தில் தோன்றினதாகும். அதனால் அது
அன்னியமா இருக்கையாலே நீ அறிவாய் அது
நீயல்ல. விகவன் தைசதன் பிராஞ்ஞனை நன்றாய்
விசாரிக்கும் உயர்சாட்சியும் நீயாக இருக்கின்றதனால் காண்.

இவ்வுடல்கள் அவத்தை அபிமானியாதி
இவையன்றேல் புண்ணிய பாவாதி யில்லை
இவ்வுடல்கள் அவத்தை அபிமானியாதி
இவையன்றேல் சுவர்க்க நரகாதி யில்லை
இவ்வுடல்கள் அவத்தை அபிமானியாதி
இவையன்றேல் பந்த மோட்சங்க ளில்லை
இவ்வுடல்கள் அவத்தை அபிமானியாதி
இவைகளினுக்கு உயர்சாட்சி நீயாங் கானே. (61)

இவ்வுடல்களுக்கு அவத்தை அபிமானியாதி இவைகள்
இல்லையாயின் புண்ணிய பாவாதிகளும், சுவர்க்க
நரகாதிகளும், பந்த மோட்சங்களும் இல்லை. அதனால்
இவைகளினுக்கு உயர்சாட்சியாக நீ இருக்கின்றதைக்
காண்பாய்.

விராட்டாதி சரீரங்கள் மூன்றும் ஊன்றி
விசாரிக்கில் அன்னியமா யிருக்கையாலே
விராட்டாதி சரீரங்கள் மூன்றும் ஊன்றி
விசாரிக்கில் முக்குணத்தில் செனித்ததாதும்
விராட்டாதி சரீரங்கள் மூன்றும் ஊன்றி
விசாரிக்கில் நியறிவாய் அவைநீயல்ல
விராட்டாதி சரீரங்கள் மூன்றும் ஊன்றி
விசாரிக்கில் உயர்சாட்சி நீயாங்கானே. (62)

விராட்டாதி சரீரங்கள் (விராட்டு, இரணியகர்ப்பம்,
அந்தரியாமி ஆகிய) மூன்றினையும் கவனத்தோடு
விசாரிக்கில் முக்குணத்தில் பிறந்ததாதும். அதனால்
அவைகளும் உனக்கு அன்னியமாய் இருக்கின்ற காரணத்தால்
நீ அறிவாய் அந்த தேகங்கள் நீயல்ல. விராட்டாதி சரீரங்கள்
மூன்றிற்கும் உயர்சாட்சி நீயாக இருப்பதை உணருவாய்.

சிருஷ்டி திதி சங்கார அவத்தை மூன்றும்
தேர்ந்தறியில் அன்னியமா யிருக்கையாலே
சிருஷ்டி திதி சங்கார அவத்தை மூன்றும்
தேர்ந்தறியில் பிரமாதி தொழிலதாதும்
சிருஷ்டி திதி சங்கார அவத்தை மூன்றும்
தேர்ந்தறியில் நியறிவாய் அவைநீயல்ல
சிருஷ்டி திதி சங்கார அவத்தை மூன்றும்
தேர்ந்தறியும் உயர்சாட்சி நீயாங்கானே. (63)

சிருஷ்டி திதி சங்கார அவத்தைகள்(நிலைகள்) மூன்றும்
நன்றாக சித்தித்து கவனித்திடில் பிரம்மா, விஷ்ணு, ருத்திரன்
ஆகியோரின் தொழிலாக இருக்கிறது. அதனால் இதுவும்
உனக்கு வேறாக இருக்கின்ற காரணத்தினால் நீ அறிவாய்
இத்தொழில்கள் புரிவது நீயல்ல. இவற்றினை அறிகின்ற
உயர்சாட்சியாக நீயே இருக்கின்றாய் என்பதைக் காணே.

பிரமனொடு விஷ்ணு ருத்திரனை ஊன்றிப்
பிரித்தறியில் அன்னியமா யிருக்கையாலே
பிரமனொடு விஷ்ணு ருத்திரனை ஊன்றிப்
பிரித்தறியில் சத்துவமே ஈன்றதாதும்
பிரமனொடு விஷ்ணு ருத்திரனை ஊன்றிப்
பிரித்தறியில் நியறிவாய் அவைநீயல்ல
பிரமனொடு விஷ்ணு ருத்திரனை ஊன்றிப்
பிரித்தறியும் உயர் சாட்சி நீயாங்கானே. (64)

பிரமனொடு விஷ்ணு ருத்திரனை கவனமாகப் பிரித்து
அறிந்திட்டால், இவர்கள் சத்துவ குணத்தில்
தோன்றியவர்களாகும். ஆகையால் இவர்கள் மூவரும் உனக்கு
அன்னியமாய்த்தான் இருக்கின்றார்கள். இக்காரணத்தினால்
இவர்களாக நீ இருக்கமுடியாது என்று நீ அறிவாய்.
பிரமனொடு விஷ்ணு ருத்திரனை ஊன்றிப் பிரித்து அறியும்
உயர் சாட்சியாக நீயே இருக்கின்றாய் என்பதைப்பார்.

விராட்டாதி அவத்தை அபிமானிசுறாய்
வேறுஅதனால் முக்கிய சட்குணங்க ளில்லை
விராட்டாதி அவத்தை அபிமானிசுறாய்
வேறுஅதனால் பிரபுத்துவ வலியே யில்லை
விராட்டாதி அவத்தை அபிமானிசுறாய்
வேறுஅதனால் அட்ட குணங்களு யில்லை
விராட்டாதி அவத்தை அபிமானிசுறாய்
வேறுஅதனால் உயர் சாட்சி நீயாங்கானே. (65)

விராட்டு முதலான சரீரங்களும், சாக்கிரம் முதலான
அவத்தைகளும் வைகவானரன் முதலான அபிமானியும்
உன்னில் வேறாய் இருப்பதால் (சர்வசக்திமான், சர்வஞ்ஞன்,
விபு, சுதந்திரன், மாயி, பந்த மோட்சமற்றவன் முதலான)
ஆறு வகையான பாவங்களும், (ஆக்கல் அளித்தல், அழித்தல்,
மறைத்தல், அருளுதல் முதலான) பிரபுத்துவ வலிமைகளும்,

எட்டு (சங்கை, பரிமாணம், வேற்றுமை, சையோகம், விபாகம், ஞானம், இச்சை, பிரயத்தனம் முதலான) குணங்களும் உன்னிலிருந்து அன்னியமாய் இருக்கின்றதால் அவற்றிற்கு உயர் சாட்சியாக நீ இருக்கின்றாய் என்று காண்பாய்.

சீவன் ஈசுரன் ஜகத்து இம்மூன்றுந்தான்
தோந்தறியில் அன்னியமா யிருக்கையாலே
சீவன் ஈசுரன் ஜகத்து இம்மூன்றுந்தான்
தோந்தறியில் முக்குணத்தில் செனித்ததாகும்
சீவன் ஈசுரன் ஜகத்து இம்மூன்றுந்தான்
தோந்தறியில் நீயறிவாய் அவைநீயல்ல
சீவன் ஈசுரன் ஜகத்து இம்மூன்றுந்தான்
தோந்தறியும் உயர்சாட்சி நீயாங்கானே.

(66)

சீவன் ஈசுரன் ஜகத்து இம்மூன்றுந்தான் சிந்தித்து அறிந்தால் முக்குணத்தில் பிறந்ததாகும். அதனால் உன்னிலிருந்து அன்னியமாயிருக்கையாலே நீ அறிவாய் சீவன் ஈசுரன் ஜகத்து இம்மூன்றும் நீயல்ல, பின்னையோ அவற்றிற்கு உயர்சாட்சி நீயாம் காணே.

சத்துவமொடு ரசோதமோ குணங்கள் மூன்றும்
சார்ந்தறியில் அன்னியமா யிருக்கையாலே
சத்துவமொடு ரசோதமோ குணங்கள் மூன்றும்
சார்ந்தறியில் பிரகிருதி ஈன்றதாகும்
சத்துவமொடு ரசோதமோ குணங்கள் மூன்றும்
சார்ந்தறியில் நீயறிவாய் அவைநீயல்ல
சத்துவமொடு ரசோதமோ குணங்கள் மூன்றும்
சார்ந்தறியில் உயர்சாட்சி நீயாங்கானே.

(67)

சத்துவமொடு ரசோ தமோ குணங்கள் மூன்றினையும் விசாரித்துப் பார்த்தால் இம்மூன்றும் மூலப்பிரகிருதியில்

தோன்றினவாகும். ஆகவே இம்மூன்றும் உனக்கு அன்னியமாய் இருக்கின்றது என்று அறிவாய். அதனால் அவைகளை நீ அல்ல என்று உணர்ந்து இந்த சத்துவ ரசோ தமோ குணங்கள் மூன்றினுக்கும் உயர்சாட்சி நீயாங்கானே.

ஆதியாம் மூலப்பிரகிருதியைத் தான்
ஆயுங்கால் அன்னியமா யிருக்கையாலே
ஆதியாம் மூலப்பிரகிருதியைத் தான்
ஆயுங்கால் உன்னிடத்தே விவர்த்தமாகும்
ஆதியாம் மூலப்பிரகிருதியைத் தான்
ஆயுங்கால் நீயறிவாய் அவைநீயல்ல
ஆதியாம் மூலப்பிரகிருதியைத் தான்
ஆயுந்தறியும் உயர்சாட்சி நீயாங்கானே.

(68)

ஆதியாம் மூலப்பிரகிருதியைத் தான் ஆராயுங்கால் உன்னிடத்தே விவர்த்தமாகும் (மூன் அவஸ்தையை விடாது வேறொரு அவஸ்தையைப் போலத் தோற்றம் அளிப்பது விவர்த்தமாம். கயிறானது பம்பாகவும் கிளிஞ்சல் வெள்ளியாகவும், கானல் நீராகவும் கற்பிதமாகத் தோற்றுவது போலவாம்). அதனால் இம்மூலப்பிரகிருதியை ஆராயுங்கால் உனக்கு வேறாக இருக்கையாலே அது நீயல்ல என நீ அறிவாயாக. இவற்றினை எல்லாம் ஆராய்ந்து அறியும் உயர்சாட்சி நீயே என்று அறிவாயாக.

ஆதியாம் மூலப்பிரகிருதி யோடேயான
திரிகுணம் அகத்து ஆங்காரம்
ஆதியாம் மாத்திரையும் பஞ்சபூதமான
சராசரமுதலாய் மற்றுமெல்லாம்
ஆதியாம் அபதத்தினைத்தவிர வேறேயான
திரைபுரை திவலை குமிழியில்லை
ஆதியாம் பிரம்மா உன்னின் வேறேயான
அவைகள் அணுவமிலை எல்லாநீயே.

(69)

ஆதியான மூலப்பிருகிருதியிலிருந்து தோற்றத்துக்கு வந்த முக்குணங்களும், அகங்காரம் முதலான மாத்திரைகளும் பஞ்சபூதங்களினது சராசரம் முதலாய் மற்றும் எல்லாம், ஆதியாய் சிவ பதத்தினைத் தவிர வேறாயாய் இருக்கின்ற திரை, நுரை, திவலை, குமிழி போன்றவைகள் அல்லவாம். ஆதியாய் பிரம்மா முதல் உன்னில் வேறாயான அவைகள் அணுவளவும் ந்யாக இல்லையாயும் அப்படியே அனைத்தும் ந்யாகவும் இருக்கின்றாய்.

பழுதை யாடக மதிலே செனித்ததான
பணிமருட கேயூர குண்டலாதி
பழுதை யாடக மதனைத் தவிரவேறோர்
பாந்தனிலே யீதுபோல் செனியாநின்ற
பழுதில் அறிஉண்மை ஆனந்த நித்த
பரிபூரணப் பிரம் சொருபந்தன்னில்
பழுது (உ)ளவாம் சீவேசுர ஜகத்தும்
பரிபூரண பிரம் மாருந்தானே

(70)

பழுதை ஆடகம் அதிலே செனித்தான நாகப்பாம்பு, தலைக்கோலம், தோளணிகள் குண்டலங்களானாதிகளை உடையவனான சிவபெருமான் அதனைத் தவிர வேறோர் அலங்காரத்தினை உடையதாக இவ்வுலகில் காணப்படவில்லை. அப்படியே குற்றமற்ற மெய்ப்பொருளாயும் ஆனந்தமாயும் நித்தியமாயும் பரிபூரணமாயும் இருக்கின்ற பிரம் சொருபந்தன்னில் குற்றமுடைய சீவேசுர ஜகத்தும் பரிபூரண பிரம்மமாகுந்தானே

நித்தியம் ஏகம் பூரணம் பரமானந்தம்
நிமலம்(ம்)கேவலம்(ம்) பரதத்துவம்(ம்) சத்தார்த்தம்
சுத்தப்பரப்பிரம்ம அவச்சின்ன சீவ
சுயந்தூரிய கூடத்த சாட்சி போதம்

சத்திய சஞ்சலரகித நிப்பிரபஞ்சம்
சருவசமம் சாந்தம்(ம்) துகமும் முத்தம்
புத்தம்(ம்) நிதானம் தத்துவம்(ம்) விபுஆனம்
புத்திரனே நீஅதுவாய் ஆகுவாயே

(71)

நித்தியம், ஏகம், பூரணம், பரமானந்தம், நிமலம், கேவலம், பரதத்துவம், சத்தார்த்தம், சுத்தப்பரப்பிரம்மம், அவச்சின்ன சீவன், சுயம், தூரியம், கூடத்தன், சாட்சி, போதம், சத்தியம், சஞ்சலரகிதம், நிப்பிரபஞ்சம், சருவம், சமம், சாந்தம், குக்குமம், முத்தம், புத்தம், நிதானம், தத்துவம், விபு, ஆன்மா என்றெல்லாம் அழைக்கப்படுகின்ற அதுவாய் நீ ஆகுவாய் (தத்துவமசி) மைந்தா.

நிர்க்குணானந்த பிரம்மம் நானே
நிருலேப ஜகசீவ பரமு நானே
நிர்த்தோட அப்பிரமேயனு நானே
நிருபத்திர அசரீர தாணு நானே
நிர்ச்சம்பந்த அசலனனு நானே
நிர்இந்திரிய அப்பிராண சிவனு நானே
நிர்ச்சீவ நிருவிகாரமுமே நானே
நிர்விடய அகண்டமெலாம் நானே நானே.

(72)

நிர்க்குண(குணங்கலற்ற) ஆனந்த பிரம்மம் நானே;
நிருலேப (கற்பித) ஜகசீவ பரமும் நானே;
நிர்த்தோட (தோஷமற்ற) அப்பிரமேயனும் நானே;
நிருபத்திர (துன்பமற்ற) அசரீர (தேகமற்ற) தாணு (சிவம்)
நானே; நிர்ச்சம்பந்த (சம்பந்தமற்ற) அசலனனும்
(சலனமற்றவனும்) நானே; நிர்இந்திரிய அப்பிராண சிவனும்
நானே; நிர்ச்சீவ நிருவிகாரமுமே நானே; நிர்விடய
அகண்டமெலாம் நானே நானே.

வையகம் உய்ய வந்து ஐயம் அறுத்தோனே
மங்களம் ஜய மங்களம்
துய்ய சம்பக்கிரி மெய்யனாம் என்கோனே
மங்களம் ஜய மங்களம்

பரமானந்த தீபம் முற்றிற்று

கணபதி பதிப்பக வெளியீடுகள் இலவசமாக பெற
விரும்புவார்கள் கீழ்க்கண்ட விலாசத்தில் தொடர்பு
கொண்டு பெற்றுக்கொள்ளவும்

கணபதி பதிப்பகம்

1,348, திருப்பூர் குமரன் தெரு, பாடியநல்லூர், சென்னை. செல் : 9444014117

1. சிவபுராணம் - முதற்பதிப்பு
2. சிவபுராணம் - இரண்டாம் பதிப்பு
3. சிவபுராணம் - உரைநூல்
4. விநாயகர் அகவல் - உரைநூல்
5. கீதை காட்டும் பாதை - விளக்கவுரை
6. கைவல்ய நவநீதம் - மூலமும் உரைவடிவமும்
7. நாநா ஜீவ வாத கட்டளை - உரைநூல்
8. சசிவன்ன போதம் - விளக்கவுரை
9. சுந்தரகாண்டம் - வசன கவிதை
10. சொருபசாரம் - பாடலும் சிற்றுவரையும்
11. பரமானந்த தீபம் - பாடலும் உரையும்
12. இந்தியதாய் ஈன்ற இணையற்ற கிராமங்கள்
தொகுப்பு-1, தொகுப்பு-2, தொகுப்பு-3
13. பச்சைக் கிளியே வா வா - குழந்தைப் பாடல்கள்